

Zdravíme paní
H. JANÍKOVOU
Kanada

50 centů

TELEFONY:
(708) 749-1891
(708) 749-1898

6426 WEST
CERMAK ROAD
BERWYN, IL.
60402

DENNÍ ZPRÁVY

(USPS 002670)

THE OLDEST CZECHOSLOVAK DAILY NEWSPAPER IN THE FREE WORLD

Czechoslovak Daily Herald

VOL. XCVIV

SECOND CLASS
POSTAGE PAID AT
BERWYN, ILLINOIS

Established 1891

ČTVRTEK 7. ČERVNA 1990 - Čís. 41

THURSDAY, JUNE 7, 1990

Volby v Československu

PRAHA - Československo

Na Staroměstském náměstí v Praze vybuchla bomba zabalená do plastického pytle, méně než týden před národními volbami a zranila 15 lidí včetně turistů, kteří se zálibou naslouchali veřejnému koncertu. Prozatím pachatel se nepřiznal k zodpovědnosti.

S přibližujícími se parlamentními volbami, které se mají konat

v pátek a v sobotu, veřejné čtení dostoupilo svého vrcholu. Někteří lidé nacházející se na místě zločinu, dávají za vinu z výbuchu pokus o rozrušení demokratického procesu, který minulého podzimu odstranil skalní lojalisty komunistické strany z moci. Krátce po výbuchu účastníci "vinili ze zodpovědnosti každého, od ministra vnitra až po StB", jak řekl Richard Nygryn z Prahy.

Ekonomika v Československu

K. Kuehnl - RFE

Federální vláda se na svém čtvrtěčném zasedání zabývala celou řadou návrhů nových nebo novelizovaných zákonů. Většinou se jednalo o ekonomické zákony, které by konečně měly dát zřetelnou podobu právnímu rámci, v němž se bude československá ekonomika pohybovat v období obnovy tržního mechanismu. Podrobnosti ovšem vláda prozradila - ústy ministra zahraničního obchodu, Andreje Barčáka - pouze o novele zákona o hospodářských stycích se zahraničím.

Řekněme rovnou, že bude-li novela vypadat tak, jak ji vláda navrhuje, dojde jen k částečné liberalizaci hospodářské činnosti, přesahující hranice Československa. Státní monopol zahraničního obchodu sice padne, ale stát si přesto v této oblasti zachová

Pokračování na str. 4

Otázka společenských sil

Anthony Harrigan

Ve svém důrazu na rodinu a rodinné hodnoty, The Rockford Institute v Illinois hraje velmi důležitou úlohu v utváření silnější společnosti. Příliš mnoho ideových institucí zanedbává základní otázky společenských sil ve svém soustředění na veřejné politické problémy. To je neblahé, neboť dnes, nejhlubší problémy v naší zemi netýkají se tak mnoho vlády jako se týkají společnosti a ztráty tradičních hodnot.

Je třeba, abychom myslili v termínech století, což dnešním Američanům je zatěžko. Ti, kteří myslí více o souvislosti civilisace než o přijetí zákonů kongresem, jsou dědici hodnot vyjádřených velkými mysliteli Západní civilisace.

Pokračování na str. 4

Federální daně jsou nejvyšší jaké kdy byly

Jak se v debatách o federálním rozpočtu obyčejně stává, průměrní poplatníci jsou dnes ve vážném nebezpečí, že budou platit vyšší daně.

V nynějších rozpočtových debatách se předpokládá, že výše federálních výdajů je daný životní fakt, který je nezměnitelný; to, co se má financovat z federálních příjmů, t.j. z daní, je prostě zde. Jediná otázka, o které je nutno se rozhodnout je - jakým způsobem tyto výdaje chceme financovat. Jsou tu dva způsoby: můžeme si peníze buďto vypůjčit a tak zvětšit federální dluh, nebo můžeme zvýšit daně. O žádném jiném řešení se neuvažuje. Avšak dívat se na

Pokračování na str. 11

V St. Paul vítají prezidenta Michalla S. Gorbačova a jeho ženu Raisu, (vpravo dole, obrázek ukazuje jen její ruku). Byla to jejich první zastávka na túře po Minnesotě

Kongres ignoruje své vlastní zákony

Herbert London

Je stále více a více zřejmé, že zákony, které vydává kongres pro vás i mne, nejsou aplikovány na zákonodárce na Kapitolu. Seznam zákonů, z jejichž účinnosti kongres vyňal sám sebe, je až udivující. Seznam zahrnuje zákon o minimální hodinové mzdě z roku 1938; zákon o stejném platu za stejnou práci z roku 1963; zákon o občanských právech z roku 1864; zákon o svobodě informací z roku 1966; zákon o věkové diskriminaci v zaměstnání; zákon o bezpečnosti v zaměstnání a zdravotní zákon z roku 1970; zákon o stejné příležitosti v zaměstnání z roku 1972; zákon o rehabilitaci z roku 1973; zákon o soukromí z roku 1974; zákon o mravnosti ve vládě z roku 1978; zákon o obnovení občanských práv z roku 1988.

Důvody často udávané pro opomíjení těchto zákonů je hlášení výloh a papírová práce spojená s přidržováním se těchto zákonů. Mělo by však být zřejmé i nedospělému studentu ústavy, že všichni lidé jsou, či mají být si rovni před zákonem a že zákony země se vztahují na všechny občany stejným dílem a bez výjimky. Skutečnost, že zákonodárci postavili sami sebe nad zákony, které přijali, je nekonečnou ironií. Mimo to jedná se o nekonečnou nespravedlnost. Buď zákony jsou vydány pro všechny, anebo pak nemají být představeny veřejnosti. Například, proč má být kongres vyjmut z působení zákona o rehabilitaci, který chrání práva invalidních lidí?

Pokračování na str. 5

Zprávy

ZE SVĚTA

PEKING - Čínská lidová republika

Rok po masakru Peking je na stráži. Čínské autority, které se obávají nových nepokojů v den výročí masakru na Tiananmen-ském náměstí, zvýšily bezpečnostní opatření a v sobotu uzavřely náměstí pro veřejnost. Státem kontrolované informační prostředky oznámily, že náměstí zůstane uzavřeno a určeno pouze pro oficiální události po dobu dvou dnů. Obyvatelé Pekingu říkají, že byli varováni před možností 'teroristických útoků'. Bezpečnostní stráž hlídala pekingská studentská střediska a bydliště, zatím co státní autority uspořádaly tance po celou sobotu a neděli, aby odvedly pozornost studentů. Ozbrojené stráže byly postaveny na všech větších křižovatkách u pekingských čtvrtí, kde sídlí cizinci. Tiananmenské náměstí, kde před rokem, dne 3. a 4. června vojáci začali střílet do davů, které manifestovaly pro demokracii, bylo v sobotu přeměněno v karnevalové místo, kde byl oslavován Mezinárodní den dětí. Pouze občané opatření státními pozvánkami byli připuštěni ke vstupu na náměstí.

* *

Wen Wei PO citoval v hongkongských novinách kontrolovaných Pekingem, odpovědné zdroje, které tvrdí, že Čína zkoušela s úspěchem 'druhou generaci vodíkové bomby'. Bomba měla být detonována 26. května v podzemní zkušební stanici v severozápadní Číně. Žádná zpráva o této události se však neobjevila na čínské pevnině. Bomba je zřejmě na vysoké technické úrovni a lze ji srovnat pouze se zbraněmi Spojených států a Sovětského svazu.

MOSKVA - Sovětský svaz

"Michaeli Gorbačově, vrat' se domů!" - Viktor Školvsky vysvětluje, proč není salám v sovětských obchodech. Tricetiletý in-

ženýr z Moskvy rozhořčeně prohlašuje: "Já se vykašlu na schůzku (Gorbačova s Bushem). Schůzka je O.K. jakožto myšlenka, ale v této zemi existuje tolik problémů, že by bylo lépe pro Gorbačova, aby se zabýval jimi a ne tou schůzkou, která není vůbec důležitá." Sověští lidé slyšeli o schůzce ve zprávách, to znamená, pokud vůbec poslouchali vysílání, jak se přiznávají. "Tato schůzka nezmění naše životy v této zemi", shrnul mínění svých krajanů Moskovič Viktor Ušov, starý 47 let, když mluvil před prázdným obchodem se zeleninou na moskevské cestě zvané 'Zahradní kruh'. Mnoho komentářů vyjádřených a někdy i vykřičených na Puškinově náměstí, které je jakousi 'tribunou řečníků na roku', vyjadřovala silný rozdíl mezi Gorbačovovou popularitou v cizině, kde je považován za hrdinu pro uvolnění sovětské společnosti a v pomáhání přinést mír a demokracii do mnohých částí světa a jeho vyloženou nepopulárností doma, kde je obžalován ze zruinování hospodářství a udušení svobody.

V Moskvě - dlouhé řady na McMuffins

U jediné restaurace Mc Donalda v sovětském hlavním městě se dlouhá řada táhla kolem rohu, když si Moskvané dovolili jít na nedělní 'brunch'. - Milovníci 'rychlého jídla'. Vydrželi čekat až 3 hodiny

BERLÍN - Východní Německo

Desítky tisíců komunistických příslušníků demonstrovaly ve východní části Berlína proti rozhodnutí vlády o zabránění obrovského majetku komunistické strany, která byla zbavena moci. Demonstranti se sešli v parku, kde odsoudili rozhodnutí demokratického vedení země, jakožto 'fašistickou' akci. Obrovský plakát vystavený na demonstraci, která chtěla porovnat novou vládu k Hitlerovu nacistickému Německu zněl: "Za prvé, PDS zakázána. Za druhé, knihy jsou páleny. Za třetí, Auschwitz?" PDS je zkratka strany demokratického socialismu, převarené či vyvařené komunistické strany, která ztratila svou moc minulého roku po demonstracích sta a sta tisíců lidí. Vládní tisková kancelář ADN odhadla tento dav asi na 65 tisíc účastníků. Bývalá komunistická strana nahromadila biliony dolarů ve formě domů, obchodů a majetku během čtyř desetiletí, kdy byla u moci. Ačkoliv strana končila v prvních demokratických volbách konaných ve východní části Německa dne 10. března t.r., těší se největší podpoře v hlavním městě, kde mnoho lidí vděčí jí za své kariéry tím, že byli loyálními členy strany. Krok parlamentu jakým bylo odebrání majetku komunistické straně, byl částí procesu, který převádí východní část Německa do systému soukromého vlastnictví. Východní Německo má sloučit své hospodářství se Západním Německem 2. července t.r., což je předejrou k plnému sloučení obou částí jež je očekáváno v příštím roce.

LONDÝN - Anglie

Zatím co změny všeho druhu valí se jako obrovská vlna Evropou, mnohé z největších amerických společností debatují, jak se dostat do východní Evropy a jak načnou slibný trh 140 milionů lidí. Mluvení se nyní mění v akci. V minulých týdnech téměř tucet amerických společností oznámilo zamýšlené mnohamilionové investiční programy ve východním bloku. Zde jsou některá jména: General Motors Corp., Eastman Kodak Co., S.C. Johnson and Son Inc. a Xerox Corp.. Projekty se skládají hlavně ze dvou typů programů: za účasti či bez účasti domácích partnerů, jednak ze založení domácího průmyslu, anebo daleko více ambiciózní, jako je účast na domácí výrobě. Dle Edwina Buehlmana, prvního náměstka prezidenta American Express Co. pro východní Evropu otevření východní Evropy 'je větší, významná událost'. Finanční společnosti, které prodávají služby reklamují je a dávají již na trh úvěrové karty, ovšem podložené dolarovou denominací v několika zemích východního bloku a plánují investovat více než 2 miliony dolarů do otevření cestovních středisek v Budapešti, Praze, Varšavě a Východním Berlíně. General Motors investuje v této oblasti více než 150 milionů a nedávno ohlásil východoněmecký obchodní podnik, jakož i svou druhou výrobní investici v Ma-darsku. Mluvící firmy Ron Theis oznámil, že strategií firmy je snaha o získání pevné základny na tamním trhu.

Czechoslovak Daily Herald			
Established 1891 The Denní Hlasatel			
6426 W. Cermak Rd., Berwyn, Ill. 60402 Tel.: (708) 749-1891 and 749-1898 Second class postage paid at Berwyn, Ill.			
Published Tuesdays, Thursdays and Sundays, except holidays			
SUBSCRIPTION PRICES (Ceny předplatného):			
KANADA: in U.S. dollars			
DAILY			
DAILY and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAYS ONLY (nedělní pouze)	and SUNDAYS (Denní a nedělní)	SUNDAY ONLY (nedělní pouze)
3 months 22.00 dol.	12.00 dol.	3 months 28.00 dol.	14.00
6 months 40.00 dol.	22.00 dol.	6 months 50.00 dol.	25.00
12 months 78.00 dol.	40.00 dol.	12 months 95.00 dol.	45.00
Denní a Nedělní Hlasatel je otevřenou tribunou pro všechny čtenáře, bez rozdílu politické či spolkové příslušnosti a náboženského vyznání. Upozorňujeme, že redakce se nemusí vždycky s uveřejněnými články ztotožňovat. Redakce si vyhrazuje právo zkracovat zasláné články. Zasláné rukopisy se nevracejí. Za změnu adresy účtujeme dva dolary.		OVERSEAS: in U.S. dollars	
		3 months 32.00	18.00
		6 months 60.00	30.00
		12 months 115.00	58.00

Pomozte nám rozšířit okruh předplatitelů!

MARYLAND - Spojené státy

Z pověstného tábora David v Marylandu, oficiálního letoviska amerických prezidentů bylo hlášeno šéfem washingtonské kanceláře C. S. T., že 'schůzka Bushe a Gorbačova se pohybovala pouze na okraji vážných a citlivých problémů'. Slavnostní debata na téma světových problémů byla sice srdečná, ale její výsledek nešel dále než za dohodu o spolupráci v Habeši. Dle prohlášení jednoho činitele vlády Spojených států bylo dohodnuto, že sovětská letadla budou dovážeti americké obilí do domácností, válkou zničené a zbídačené země. Dále tentýž činitel prohlásil, že oba vedoucí vlád odložili na stranu tuhé otázky, jako je sjednocení Německa a litevské požadavky o nezávislost. Bush nebyl schopen přesvědčit Gorbačova, aby se angažoval do sporu v Kašmíru či Afganistanu, ačkoliv 'nějaké osvícené myšlenky' na Afganistan přišly na přetřes. Bush také připomněl Gorbačovovi, že jsou spolu na štitu stran sovětské podpory Kuby a že Spojené státy si stěžují na stále pokračující dodávání zbraní na Kubu levicovým povstalcům v El Salvádoru. Když se Gorbačov připravoval k odchodu nazpět do Washingtonu, projevil značné nadšení nad osobním poměrem, který se vyvinul mezi ním a Bushem. Oba politické diskutovali zřejmě o rostoucím problému antisemitismu v Sovětském svazu a oba souhlasili, že vystoupí proti bigotnosti. Mluvčí Bílého domu Marlin Fitzwater také řekl, že Bush a Gorbačov 'mluvili o způsobech, jak zvýšit emigraci Židů, ale zanechali problematiku nerozluštěnou. Moskva váhá vydat povolení k přímým letům do Izraele, protože dovoluje emigrantům, aby se usadili v okupovaných územích jako je západní břeh a arabská část východního Jeruzaléma.

WASHINGTON, D. C. -

Nejvyšší soud Spojených států souhlasí s revizí federálních pravidel týkajících se potratů žen, které se ucházejí o radu. Jednající o rozhodnutí Federálního odvolacího soudu v New Yorku, soudcové souhlasili, že vynesou svůj výrok, zda činitelé Spojených států mohou zabránit klinikám, které jsou placeny federálními nadacemi a které slouží jako poradny plánování rodin, aby udělovaly porady ženám, které žádají o provedení potratu. Nižší soud schválil zákaz, který byl přijat Reaganovou administrativou v roce 1988. Případ bude projednáván na podzim a rozhodnut na jaře příštího roku. Očekává se, že soudcové budou mít tak v ruce nástroj pro další omezení práv na potraty.

NEW YORK, N. Y.

Ceny akcií začaly stoupat, jakmile obavy, které v pátek ohrožovaly trh, náhle zmizely. Dow Jones průmyslový průměr vyskočil nahoru o 49.57 bodů - na 2870.49, což je blízko rekordu. S abcd P 500 index také dostoupil značné výše, největší od října minulého roku. Ceny dluhopisů šly nahoru pozvolna, zatím co dolar měl smíšenou náladu.

NEW YORK - N. Y.

Vdova po zemřelém prezidentu Filipín, paní Imelda Marcos, zhroutila se během soudního řízení, ve kterém byla projednávána její obžaloba za údajné zločiny, pozůstávající z federálních podvodů. Začala kašlat krev a byla odvezena do nemocnice. Její stav byl uznán za uspokojivý a stálý. Bývalá první dáma Filipín, které je 60 let a která je obžalována, že pomáhala loupit státní jmění v Manile, omdlela minulý měsíc již dvakrát, neboť má vysoký krevní tlak.

CHICAGO - Illinois

Steve Neal, politický redaktor Chicago Sun-Times, klade si otázku, zda prezident Bush bude opět zvolen. Z výzkumu veřejného mínění vyplývá, že je tak silně považován za solidního favorita pro rok 1992, že i možní kandidáti za stranu demokratickou zadržují své ambice. Ale vzhledem k historickému systému v předvídání, který sleduje prezidentské volby, Bush je dosti snadno zranitelný, protože mu chybí charisma a není ztotožňován s žádnou větší změnou v národní politice. Dokonce kandidáti demokratické strany jsou v lepším postavení, alespoň v přítomné době, než jsou jejich republikánští protivníci. Předvídací systém ukazuje velmi jasně, že 3 ze 13 klíčových postav patří nesporně do demokratického tábora. Lichtman a DeCell ve své nové knize '13 klíčů k prezidentství 8 Předpověď' bez výzkumu, ve které předpovídají výsledky voleb v roce 1992, byt' i velmi předčasně, užívají svého systému, napsali: "Bush vypadá více jako Carter než Reagan, ačkoliv není nutně odsouzen, aby utrpěl osud Cartera". Dle nich

největším možným problémem pro Bushe je hospodářská situace, která odsoudila Cartera.

Boris Jelcin, který je nejenom rivalem, ale také velmi pravděpodobně následníkem Gorbačova, je soukromě nazýván důležitými členy Bushovy administrace jako 'přelétavá vložka' a 'tatrman'. Takovéto urážky byly široce rozšířeny a slyšeny uvnitř Bílého domu a na vysokých postaveních Státního departmentu hned od Jelcinova zvolení hlavou ruské federace. Jelcin byl zvolen vzdor tuhému odporu Gorbačova. Toto zesměšňování naházené na hlavu Jelcinovu uvedlo v úžas přední analytisty Kremlu. Přičítají je závazku Bushe a státního tajemníka James A. Bakera III., který mají ke Gorbačovovi, jakožto držiteli úřadu sovětského presidenta. Jelcin se stal klíčovým antagonistou Gorbačova od té doby, co ho Gorbačov zbavil moci jakožto hlavy komunistické strany v Moskvě a členství v politbyru v roce 1987.

PEORIA, Illinois

Katoličtí zastánci práva potratu v Preorii jsou žádáni, aby se zdrželi svatého přijímání. Biskup John Myers chce, aby římská katolíci, kteří nesouhlasí s učením církve v otázce potratu, přestali přijímat svátost při přijímání. Myers prohlásil v pondělí, že katolíci v peorijské diocési, kteří podporují právo potratu, mají se dobrovolně zdržet přijímání a že ostatní katolíci mají se

vzdát svých zaměstnání, jsou-li povinni ve svých povoláních propagovat potraty, necht' se tak děje jakýmkoliv způsobem. Myers, kterému je 48 let, řekl také, že katolíci nemají volit kandidáty, kteří podporují právo na potraty a vyzýval zákonodárce, aby svými hlasy oponovali potratům. Myers sice kritizoval zákonodárce, kteří podporují právo potratu, ale ani zdaleka se nepokusil nějakého politika jmenovat.

DETROIT - Michigan

Automobilová společnost Chrysler jmenovala nové dvě osoby, které mají převzít povinnosti místopředsedy společnosti Gera; Ida Greenwalda, který ve středu rezignoval, aby mohl vésti proponované zakoupení UAL zaměstnanci této letecké firmy. Dva výkonní vedoucí ředitelé, Robert Miller a Robert Lutz, zdají se být vedoucími kandidáty na předsedu společnosti v případě, že dosavadní předseda Lee Iacocca by rezignoval.

QUEBEC - Kanada

Kanadský ministerský předseda Mulroney svolal narychlo schůzi ministerských předsedů kanadských provincií ve snaze ukončit ústavní plachtu, která vznikla na žádost, aby francouzsky mluvícím občanům Kanady byl udělen zvláštní status. Tři kanadské provincie brání se tomuto návrhu, který je částí smlouvy, jež musí být ratifikována do 23. června.

***** SPARTA A.B.A. CHICAGO

pořádá v neděli
10. června 1990

PIKNIK

v National Grove Des Plaines Ave.

a

29. ulice North Riverside
zahraďa č. 2

ZAČÁTEK V 11 HODIN

K TANCI A POSLECHU
BUDE VYHRÁVAT
„MICHAEL“

OBČERSTVENÍ

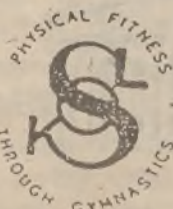
***** Výborné bramborové placky *****

Župa střední americké obce sokolské

srdečně vás zve na

ŽUPNÍ SOKOLSKÝ SLET,

který pořádá v sobotu 9. června 1990 v 7.30 hod. večer na stadiónu Riverside-Brookfield High School v Brookfield, IL., jako oslavu 125letého výročí sokolstva v USA, obnovy svobody v Československu a znovuzrození Československé obce sokolské. Prostná cvičení všech tříd, hry, zvláště tělocvičná čísla, cvičení na náradí. Zvláštní závěrečná scéna. Vstupné 3,00 dolary za osobu. Sokolský piknik s rozdávaním cen vítězům sokolských závodů v neděli 10. ČERVENA v National Grove č. 4, Desplaines Ave a 27. ulice, N. Riverside, IL. Vyhrávat bude Koncertina Klub. Dobré pohoštění a občerstvení.

Otázka společenských sil ...

Mnoho Američanů není oslněno prohlášeními držitelů úřadů. Výjimkou je řeč, kterou měl loňského léta Richard Darman. V překvapujícím komentáři, pro vládního činitele, prohlásil, že jako lidé, trpíme "nyni-nyni-ismem", to jest naší posedlostí se "zde a nyní". Jistě toto jest pravdivé ve spojitosti s naší národní strategií. Pro nás je téměř nemožné, abychom myslili do budoucna o dobu delší, než je jedno desetiletí, zatím co země se starší tradicí myslí v termínech půl či jednoho století.

Nejenom že jsme krátkozrací, ale očekáváme drama ve všech svých národních iniciativách, pravděpodobně, že jsme nasyceni zábavou. Očekáváme rychlou změnu, jež přeměňuje život a konservativci doufají v ní stejně jako jejich liberální bratři. Mají představu, že darováním "faxu" obrátí Rusy v jeffersonské demokraty.

Ti Američané, kteří lnou k libertariánské filosofii atomistického individualismu, zabývají se toliko s přítomností. Je nezajímá co lidé mají být, či dělat během mnoha generací. Ztratili zájem v ty procesy, které nebudou dokončeny během jejich života. Jejich bytí je soustředěno na chvíli jejich existence.

Tradiční konservativce má velmi rozdílný výhled. Jeho zajímá sebeobrana a pokrok civilizace. Žije v opravdové době, ale vždy má na mysli perspektivu historie. Zajímá ho více vnitřní srdce jeho země, než každého zastánce "New Frontier" či "New Beginning".

Tradicionalista si je vědom své povrchnosti již tak mnoho je považováno za dobrý život v dnešním světě. Dnes, například, existuje v myslích mnoha neo-konservativců pocit demokratického triumfalismu. Pravděpodobně novelista Walker Percy měl na mysli tento chybný optimismus, když ho "The Wall Street Journal" požádal o jeho výhled na devadesáté desetiletí. Předpověděl, že "nastane rozšíření se demokratických společností, ale určitého druhu: hluboce informované hodnotami vizuálních prostředků, násilí, pornografie, standardní zpravodajská síť Brokow-Ratherovy ideologie, hollywoodská moralita a 10,000 reklam japonských vozů." Jeho komentář tedy naznačuje, že laciné a mělké postoje převládnu v Americe v devadesátých letech.

Profesor Fritz Stern z Columbia University ve svém komentáři na pád komunistické Východní Evropy řekl, že Američané "nemají dojít k závěru, že protože oni (komunisté) selhali, my jsme uspěli, či protože oni jsou nemocní, my jsme zdraví." Východní Evropa vypudila komunistický materialismus. Člověk jen doufá, že nebude nahrazen hedonistickým konsumerismem.

Vážený tradicionalista vždy měří současnou existenci proti všem a se všemi ostatními epochami. Ve svých studiích usiluje, aby viděl časem a aby jim pronikal - ten svět klasické antikvity, tamnější staletí, život svých předků ve starších zemích, dobu usazení se a rozmach v Americe, a více nedávných desetiletí.

Výzkum minulosti naší země je velmi důležitý. Jen z lekcí americké minulosti můžeme vidět možnosti Ameriky. Mnozí lidé naší doby přejí si vidět naši národní budoucnost ve vývoji myšlenky nebo soubor myšlenek - myšlenku Ameriky jakožto revolučního národa. Tradicionalista vidí americkou evoluci ve výrazech životů a hodnot zapuštěných v životech. Tedy tradicionalista vidí Ameriku jakožto dědictví, ne theorii. Přel. J. M.

ZE SPORTU

Podle sportovních zpráv amerických médií bude v tomto roce do tenisové Hall of Fame uveden čs. tenista Jan Kodeš.

Navštivte svobodné ČESKOSLOVENSKO 1990

Skupinové odlety do Prahy a Bratislavy z Chicaga či New Yorku za nejlevnější ceny.

Data odletů: 21., 25. a 28. června, 5. a 19. července, 2., 16. a 30. srpna, 7., 15. a 27. září.
Pobyt je na 16, 21 a nebo na 30 dní a může být prodloužen až na 90 dní.

Do Frankfurtu za snížené ceny:

od 1. října do 31. října 529.00 dol.
Od 1. června do 30. září 599.00 dol. plus daň.

Pronajmutí aut ve Frankfurtu a ve Vídni za velmi výhodné ceny.

Zavolejte a nebo napište o podrobné informace!

WEBER TRAVEL AGENCY

6805 W. Cermak Rd., Berwyn, IL. 60402
TEL. (708) 749-1333

Ekonomika ...

rozhodující vliv. Z hlediska čisté ekonomické teorie by byla samozřejmě na místě úplná liberalizace, ale vláda se zřejmě obává důsledků radikálnějšího uvolnění. Československá ekonomika byla po čtyři desetiletí úplně vytržena z působení hodnotných kritérií světového trhu. Struktura cen, mezd, daní, kursů a dalších ekonomických vodítek je postavená na hlavu. Produktivita práce je ve srovnání s vyspělými zeměmi poloviční. Radikální uvolnění hospodářských styků se zahraničím by za těchto podmínek mohlo československou ekonomiku skutečně těžce poškodit. Bylo by také podmíněno volnou směnitelností koruny - a tu si československá ekonomika v tomto okamžiku také nemůže dovolit.

Hlavní uvolnění má, podle vládního návrhu, spočívat v oprávnění k zahraničně hospodářské činnosti i pro fyzické osoby. Postačí k tomu registrace - tedy nikoli povolení - ale za podmínky, že se bude jednat o obchod s takzvaným "vlastním" zbožím. V tomto pojmu asi spočívá hlavní slabina vládního návrhu, protože jeho definice je - mírně řečeno - gumová. Má to být zboží, v němž takzvaná "přidaná hodnota" bude přesahovat 30 procent ceny. Problém je v tom, že určit kdo kterou část hodnoty přidal, zatím vůbec nelze. Není na to zákon - a kdyby byl, může zákon tento ekonomický pojem definovat jen velmi podmíněně.

Novela zjevně podporuje přímý styk výrobců se zahraničím. Specializované obchodní firmy - myslím soukromé, nikoli dnešní podniky zahraničního obchodu - to budou mít zbytečně těžké. Smysl obchodní činnosti je ovšem v poskytování služby výrobcům, služby, která musí být pro obě strany výhodná. Spouště výrobců se prostě nevyplatí vydržovat si vlastní obchodní oddělení a vlastní obchodní síť. Obchodní firma je těchto starostí zbaví - a za to, samozřejmě, inkasuje část jejich ušetřených nákladů. Přípravovaná novela, bohužel, rozvoj této nejvladnější ekonomické funkce obchodu nikterak neusnadňuje.

Vláda toho projednala skutečně hodně. A je škoda, že se veřejnost necelé dva týdny před projednáváním ekonomických zákonů ve Federálním shromáždění, dozvídá tak málo o jejich obsahu. Má jich být - podle dřívějších informací - přes dvacet. Začíná vznikat dojem, že některé z nich se nakonec na pořad jednání zase nedostanou.

Kvůli spravedlnosti je ale třeba říci, že úřadující vláda národního porozumění musí zvládat několikanásobně větší pracovní penzum, než bylo zvykem za vlád komunistických. Vedle přípravy nepřehledného množství zákonů musí také vládnout v běžném, operativním smyslu, musí odvracet hrozící společenské konflikty a nesmí zapomínat ani na postavení ekonomicky slabších skupin obyvatelstva. Na čtvrtěním zasedání musela například řešit hrozící konflikt s novými odbory, jejichž zástupci se důrazně dožadovali spolupůsobení na přípravě celé řady právních předpisů. Vláda zaujala smířlivé a logické stanovisko. Jeho základní myšlenkou je, že přinejmenším konzultace s těmi, jichž se zákony dotýkají, by měly být pravidlem. A protože zaměstnaných osob se přímo dotýkají skoro všechny zákony, přistoupila na spoluúčast odborů na jejich tvorbě.

Vláda také učinila rozhodnutí, kterým vlastně zahájila průběžné přizpůsobování výše vyplácených důchodů pohybům cenové hladiny. Jako první krok připravila úpravu, jejímž cílem je zmírnit rozdílnou úroveň důchodů, vyměřených v různých dobách. V praxi se bude jednat o zvýšení - v průměru o 100 korun - které se bude týkat asi 85 procent všech důchodů. Jako dolní hranici stanovila vláda 1200 korun pro jednotlivce a 2000 korun pro dvojici - což jsou tedy příjmy, které zřejmě považuje za životní minimum. Vytvoření sociální sítě, která by zachycovala negativní dopady ekonomických přeměn na životní úroveň některých skupin obyvatel, musí patřit k hlavním úkolům všech budoucích československých vlád. Sociální síť je ovšem drahá záležitost a je otázkou, zda na ni bude od začátku dost peněz. Začít se ovšem musí v každém případě od těch nejpotebnějších - a přesně to vláda národního porozumění učinila.

Československo se dnes přeměňuje v něco, čím už vlastně kdysi bylo - totiž v právní stát. Právní stát ale netvoří jen logická soustava demokraticky přijatých zákonů a mechanismů, zajišťujících jejich dodržování občany i státními úřady samotnými. Právní stát se musí vyrovnat i s řadou etických problémů.

SINCE 1921... First National Bank of Cicero

Provádí bankovní služby
veřejnosti.

Základ spolehlivé společnosti

6000 West Cermak Road.

2500 South Cicero Ave.

Cicero Illinois 60650 Phone 780-5000 Member FDIC

Držte Izrael na uzdě . . .

Associated Press hlásí ze Ženevy - viz Daily Courier News z 26. května.

"Držte Izrael na uzdě", doporučuje Arafat Organizaci spojených národů. Palestinský vůdce Yasser Arafat naléhal na Bezpečnostní radu Organizace spojených národů v páteční schůzi, aby vyslala v přítomném stavu naléhavé potřeby ochranné oddíly, které by chránily Arabů v území okupovaném Izraelem, před "vyhlazovací válkou".

Při zahájení mimořádné schůze Rady Arafat žádal o ukončení okupace Západního břehu a pruhu Gazy Izraelem, které trvá již 23 let, zákaz na zakládání židovských usedlostí v okupovaném území a mezinárodní sankce proti Izraeli.

Arafat, vůdce Palestinské osvobozovací organizace, prohlásil dále, že násilí "dosáhlo nebezpečného a výbušného bodu." "Přítomná situace vyžaduje nyní nutného zásahu, aby byla zachována úcta k mezinárodní zákonitosti. Po dobu delší než 30 měsíců izraelské okupační síly vedou válku až do vyhlazení na všech stranách."

Arafat dále pak prohlásil, že palestinské povstání, které začlo v prosinci roku 1987, bude pokračovat do té doby, pokud Izrael nebude odstraněn z okupovaných území, která jsou domovem 1.7 milionů Palestiňanů.

Požadoval jmenování stálého vyslance Organizace spojených národů, který by úzce sledoval a pozoroval situaci; vyšetřování Bezpečnostní rady všech "zločinů" údajně spáchaných Izraelem proti Palestiňanům; a konečně započítí okamžitých příprav pro mezinárodní mírovou konferenci, která by rozřešila problematiku Středního Východu.

Počáteční odpovědi od ostatních delegátů byly většinou nezávazné. Francie a Sovětský svaz prohlásily, aby Rada uvažovala o vyslání pozorovatelů OSN.

V Izraeli, hlavní asistent ministerského předsedy Izáka Šamira řekl, že Arafatova řeč byla "plná ží a překroucenin". Šamirův asistent Avi Pazner řekl zástupci tiskové agentury Associate Press, že: "Zde opět Arafat užil Organizaci spojených národů jakožto řečnické tribuny pro zlomyslný útok na Izrael spolu s obžalobami plných lží a zkreslenin". Dále řekl, že Arafat přinesl "návrhy o nichž ví, že nemají jakoukoli možnost, aby byly přijaty Izraelem."

Danny Naveh, hlavní pomocník zahraničního ministra Moshe Arense, obvinil Arafata, že byl "osobně zodpovědný za vraždy mnohých nevinných obětí" a že "PLO je stále zapletena do terorismu".

Státní tajemník James A. Baker III opakoval ve Washingtonu opozici Spojených států k umístění pozorovacích oddílů v řečených územích, ale řekl, že "myšlenka, aby generální tajemník poslal jednoho ze svých hlavních pomocníků, který by prostudoval situaci a vrátil se, je něco zcela jiného."

Arabská delegace svolala náhlou schůzi patnácti národů Bezpečnostní rady, aby tato uvažovala o způsobech, jak utišit vzplanutí pŕetek v územích s Izraelem. Násilí bylo následkem zavraždění sedmi neozbrojených arabských dělníků Izraelem, které se přihodilo předminulou neděli.

Arafat vznesl námitky proti tvrzení Izraele, že ono nedělní zabití bylo činem izolovaného blázna.

Toto sezení Rady bylo přeloženo z New Yorku do Ženevy, aby Arafat mohl mluvit. Arabská delegace se snažila vyhnouti se hádce se Spojenými státy, které v minulosti nedovolily vůdci PLO, aby vstoupil do země.

Přel. J. M.

When you have questions
about investing...

see the
Banking Professionals.

As the Affiliated Bank/Western National we take a personal interest in our customers. We take the time to listen to your needs, answer your questions and discuss your investment alternatives.

We offer a complete range of financial services including discount brokerage and insured tax-exempt Unit Investment Trusts

The Affiliated Bank/Western National... we have the personalized service you need and the investments you want to help you effectively manage your money.

Affiliated Bank/Western National

5801 West Cermak Road
Cicero, Illinois 60650

6001 West Ogden Avenue
Cicero, Illinois 60650

Phone 656-2000

DEPOSITORS
INSURED UP TO
\$100,000

Member
FDIC

Kongres ignoruje. . .

Denní Hlasatel 5
7. června 1990

Neexistují snad invalidní lidé v domě zástupců? Panuje snad lhostejnost k této otázce ve Washingtonu? Je-li tomu tak, proč pak aplikovat zákon na zbytek národa? Pokrytectví přímo čiší z takových rozhodnutí.

Problém, který působí členům kongresu největší konsternaci je papírová válka, která je obsažena v diktování zákonů jimi stvořenými. Avšak co je vhodné pro husu má být vhodné pro husáka.

Malému obchodníkovi jistě působí starost, když se musí zabývat hromadami papíru, aby vyhověl novým zákonům, tak jako je tomu pro člena kongresu. Ve skutečnosti zdá se být jen rozumné, aby nepohodlí člena kongresu s novým zákonem bylo použito jako lakmusové zkoušky k jeho eventuálnímu zamítnutí. Jestliže to nepracuje pro člena kongresu, proč by zákon měl pracovat pro nás zbývající?

Naneštěstí tato psychologie je cizí dnešní generaci členů kongresu. Mají za to, že my máme dělat to co oni říkají, ne to co oni dělají. Jestliže cynismus s kongresem je více než dosti - a já věřím, že tak tomu je - pak je to z velké části následek zákonů, které kongres ignoruje.

Pro nás, kteří nemají žádné výjimky, není utěšujícím, když slyšíme, jak člen kongresu říká: "Abych mohlo vyhověti zákonu potřebuji mnoho papíru."

Ve svém 'Duchu zákona' Montesquieu tvrdí, že volení zástupci mají být předmětem týchž ustanovení zákonů, které vypracovali pro druhé. Když o dvě století později tento základní princip demokratického řádu je soustavně zanedbáván, pak je to veřejný skandál. Mám však podezření, že bud' většina lidí si není vědoma této praxe, anebo se domnívá, že se nedá nicého udělat k nápravě.

Dle mluvčího za Franka Annunzio, předsedy administrativního výboru Domu zástupců, tato komora má být vyjmuta ze zákona o minimální mzdě, protože "Každý člen je ve skutečnosti svou vlastní zaměstnavatelskou autoritou." Jinými slovy člen rozhodne, které místo potřebuje obsadit, popíše tyto práce a rozhodne plat pro lidi, kteří pro něj pracují. Neexistuje žádný druh zaměstnavatelského standartu pro celý Dům zástupců. "Toto je příliš tenký klásek, než aby na něm bylo lze vybudovat argumentaci."

Většina malých obchodníků je svou vlastní zaměstnavatelskou autoritou. Většina z nich rozhoduje sama o platech a požadavcích zaměstnání. A nakonec slyším, že není žádný zaměstnavatelský standart pro žádné soukromé zaměstnání. . . Jestliže se jedná o takový případ, pak všichni basebaloví hráči by měli dostat stejný plat.

Řečeno velmi jednoduše, arogance kongresu byla opět jednou vystavena na podívanou. Členové kongresu mají sklon, aby našli důvody, proč zákony země nemají se vztahovat na ně. Ale racionalizování nezastaví příval vody. V posledním bodě analýzy bud' zákony se vztahují na všechny, anebo na nikoho - ovšem pokud se nejedná vůbec o demokratický systém.

(Human Events, 15. V. 1990) - přel. J. M.

Zavítáte-li do Chicaga

neopomeňte navštívit obchod F.PANCNER, Inc a prohlédnout si bohatý sklad importovaného zboží, hlavně jedinečný výběr KŘIŠTALOVÉHO SKLA z Československa a jiných zemí, čsl. KERAMIKU, pravé české GRANÁTY a Jablonecká BIŽUTERIE, PANENKY v krojích, dámské ručně vyšíváné BLŮZY, kuchyňské KORENI, MLÝNKY atd'.

JEDETE DO ČESKOSLOVENSKA?

Máme pro vás praktické příručky k cestování:

AUTO-MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$3.25
MAPA ČESKOSLOVENSKA	\$1.95
AUTO ATLAS ČESKOSLOVENSKA	\$6.50
PRAHA - plán města	\$1.95

SLOVNÍKY A UČEBNICE

Hais: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6.50
Caha-Kramsky: Anglicko-český slovník	\$8.95
Trnka: Anglicko-český a česko-anglický slovník	\$6.95
Česko-anglická konverzace	\$3.50
Say It in Czech	\$3.50
Čeština pro cizince (Czech for Engl. speaking)	\$8.95
Přímě správně česky	\$4.50
Česká mluvnice	\$8.95

Poštovné: Do \$5.00 - \$1.25,- Do \$25.00 - \$2.50,-

TUZEX potravinové balíčky nebo dárkové poukazy do Československa vyřizujeme spolehlivě a zaručeně.

F. PANCNER, Inc.

6514 W. Cermak Road Berwyn, IL. 60402

Tel: (708) 484-3459

Letní obchodní hodiny od 1. června do 4. září 1990

Pondělí - pátek od 9.30 ráno do 5.00 večer.

Sobota od 9.00 ráno do 5.00 večer.

V neděli zavřeno

Pokračování zpráv

BUKUREŠT' - Rumunsko

Sofie - Bulharsko, Kišinev - Besarabie (SSSR), Mexiko City - Mexiko a Limu - Peru postihly nové otřesy země a vyhnaly lidi zchvácené panikou do ulic. Mnoho dalších staveb bylo poškozeno, jen den po té, kdy alespoň 14 lidí bylo zabito prvním zemětřesením. V Peru záchranné oddíly pátraly po těch, kteří přežili úterní zemětřesení, které zabilo alespoň 135 lidí.

PAŘÍŽ - Francie

Francouzské autority oznámily, že v sobotu detonovaly na své zkušební oblasti v Jižním pacifiku nukleární pomůcky. Je to poprvé za 15 let, kdy byla uveřejněna podobná zpráva. Od roku 1975 Francie udržovala politiku oficiálního mlčení o svých zkouškách na ostrově Mururoa. Obvyčejně se svět dovídá o zkouškách z Nového Zélandu, který odposlouchával a zaznamenával francouzský program ze své pozorovací stanice umístěné na ostrovech Cooka. Dle francouzských autorit podzemní zkouška byla provedena v sobotu ráno s přístrojem, který uvolnil sílu o 15 kilotonech.

JERUZALÉM - Izrael

Associated Press hlásí z Jeruzaléma: Pro-PLO palestinský vůdce v okupovaném západním břehu a pruhu Gazy řekl v sobotu, že jelikož protiamerické citění se zvětšuje, americké objekty v oblasti se mohou stát cílem útoku. Sari Nusseibeh, který je popisován Izraelem jako jeden z vůdců povstání trvajícího již 30 měsíců, prohlásil: "Mám na mysli lidi, kteří chtějí pouze vyjádřit svůj hněv jak proti americkým symbolům, tak také proti americkým institucím". Dodal, že on a někteří ostatní, kteří hlásili zdrženlivost proti Izraeli, stávají se více a více izolovanými. Palestiňané byli pohněvani washingtonským užitím práva veta rezoluce Bezpečnostní rady Organizace spojených národů, která chtěla aby radou jmenovaná delegace pozorovatelů byla poslána do okupovaných zemí a podávala zprávy o zneužití moci Izraelem. Mluvčí vyslanectví Spojených států Don Coifman řekl, že "představitelé Spojených států jsou si vědomi nálady v řečených územích", ale odmítl komentář na otázku, jaké další kroky byly podniknuty na ochranu Američanů.

Den je neurčitě dlouhý pro toho, kdoví, jak si ho vážit a užívat."

- J. W. Goethe

*
"Není nic jiného opravdovým bohatstvím než práce člověka."

- P. B. Shelley

VÁCLAV BENEŠ
TŘEBÍZSKÝ

královna Dagmar

Za těch slov zaryla se ocel do půdy o půl střevice hlouběji. „Pozdravím tě, pane strýče, na cizí půdě počesku. Stisknu ti ruku, že se ti v očích zableskne.“

„A věru, že to našinec! – Jen se podívejte! – Tak se mi zdá, jako bych tuhle tvář byl někde viděl... Zeman nějaký!“

„K čemu průtahů! – Udeříme na hradby okamžitě!“

„Jsme hotoví rázem vykonat, jasný kněžici, tvé rozkazy!“

Tato oddaná poslušnost platila mužů, jenž postřehl na hradbách odpravence okem sokolím první a jehož jméno – Spytihněv.

Český biskup vojvoda churavěl a kněžic Spytihněv stavěl se v čelo jeho vojsk, kdykoliv toho byla potřeba.

A hnali na hradby opravdu okamžitě útokem.

Rohy duněly až uši zaléhaly, a prudkým náběhem útočnicků země se chvěla... Nahoře však byli připraveni. Starý hradník, jenž takorba v řemesle vojenském vyrostl, přivítal hosty spoustou dřev a obrovských kamenů. Dřevěné stroje konaly službu výbornou. V hrudích hradní čeledi vězelo již stěhl skorem ku třiceti. Ale útočnicků dodýchávalo v hlubokých příkopech ještě jednou tolik. I kněžic Spytihněv zraněn na levém rameni. Ale ani si nevšiml, že mu krzno čerstvou krví červená.

„Slyšíte, hoši? – Před Míšeňáky podruhé couvat nesmíme!“

„Nesmíme, pane!“

„Nebudeme, pane!“

„Však je očesáme jako včerejškem!“

„Na má ramena, hoši! – Kdo chcete?“

Před kněžice předstoupil chlap jako obr. O dvě hlavy vyníval nad ostatními. Ramena jeho podobala se pohodlným stoličkám. A což teprve jeho hrud! Stěly se od něho odrážely jako od skály a kupodivu se mu vyhýbaly. Zaměřilo si vždy na něho několik dobrých lučištníků najednou, ale chybil téměř každý a kdo nechybil, jako by měl luk napjatý slabounce.

Obr se sehnul a okamžitě mu sedělo na ramenu i zádech oděnců, kde se kdo jen mohl zachytit. A když se vzpřimil, podobal se živé útočné věži, s níž jen spustit můstek a potom se nahnout na nepřátelské hradby.

„Jste, hoši, jak jablíčka, – jak míšenská jablíčka!“ zasmál se obr a hnul-li sebou v tu či onu stranu a zatřásl-li se, jeden za druhým se s něho kutáleli, – opravdu jako jablíčka.

„Výborně, brachu!“

Spytihněv mu chtěl po svém zvyku poklepat na rameno; ale nemohl na něho dosáhnout. Obr se musel sehnout. A mezi vojskem rozlehl se hlučný smích.

Týmž okamžikem hučely již asi desateré rohy k novému útoku.

„Nedáme jim přijít ani k oddechu! – Kdo couvne, každý se nabodne na oštěp postupujících!“

Tento náraz byl proti prvnějšímu jako nejprudší vichřice proti jarní bouři.

Spytihněvovy řady necouvaly ani o krok.

„Nedejte jim času, aby mohli praky obtěžkat kameny!“

„Kupředu!“

„Na má ramena, hoši! – Kdo chcete!“

A chtělo jich víc, než by se tam mohli směstnat.

„Držte se dobře... Kdo chce mi na hlavu! – Všecko vydržím!“

Okamžitě na obrově hlavě dva zbrojnoši, koženými štíty chrání se před střelami, jichž se na útočnický sype jako krupek za dubnové přehánky. Už jsou u samých hradeb... Obr vystupuje na palce u nohou... Jen odvážný skok a oba již na náspech, za těmito vyšvihli se na hlavu silákovu druhí dva, mžikem jsou také na hradbách a potom zuří seč již ocelí... Obr se shýbá a pozdvihuje strojem a na náspech i kněžic Spytihněv.

Čeľad hradová odzbrojena či ubita zanedlouho. Beztoho jich tu mnoho nebylo.

Po markraběti ani stopy nikde. Bezpochyby, že postranní brankou uprchl. Otakar také jak by do vody padl. A přece měli za to, že nemůže jinde ani být než za zdejšími hradbami.

Češi si otvírají bránu z vnitra sami. A za chvilinku jich plný hrad. Obr, jemuž patřila čest dnešního vítězství, jen asi tak unaven, jako když někde nakládají obilí do mlýna. A nedere se ani kupředu. Zůstává mezi nejzadnějšími.

Před Spytihněvem starý hradník v obličejí s hadím výrazem. Svaly kolem jeho úst se neustále pohybují k jedovatějšímu a jedovatějšímu úšklebku. Příčinou toho i zbabělý útek páně Albrechtův. Když se po něm všude sháněl, když ho volal pro všecko, že čeľad ochabuje, aby je přítomností svou povzbudil, – kmitla se mu markraběcí postava za věží zákoutní se ženštinou po boku...

„Co tito zde učinili?“

Spytihněv ukázal k oběma čekánům, na nichž odpravenců ani jediná střela se byla nedotkla.

„Odplaceno jim spravedlivým trestem za čáry a kouzla, kterými zbraním našim uškodili.“

„A nám pomohli!“

„A vám pomohli!“

Hradník nyní zrovna zasyčel.

„A kdo i odkud jsou?“

„Tobě by, pane bratře, oba řekli!“

„Odpovíš-li, medvědí kůže?“

„Chceš-li, proč ne! – Tam ten kostlivec z rodu jako ty...“

Tatíkové, tvůj i jeho, byli knížaty... My je museli učit vládnout, rozumíš? – Tvého i jeho. – Tvůj však byl poslušnější; ale i tamten se vzpíral, svíjel, nechtěl, my mu všelijak pomáhali; ale měl tvrdou hlavu, tuze tvrdou, můj pán ji jednou zkoušel, ale neobstála, povolila, praskla kolikerymi trhlinami... Jeho syna jsme si vzali s sebou, tamhle v té věži se měl po mnoho let lépe než na trůně... A dali jsme mu i služebníka... A jako tenhle – podívej se, zde leží –“

Starý čeledín, jenž se ze své kamenné lávky před věží do včerejška hnul jen málokdy a svého vězně střežil lépe než vlastní život, měl lebku rozpoltěnou; ale v pravici svíral těžký meč dosud křečovitě.

„Jáku, jak ho tenhle opatroval, tak není hlídán na trůně žádný král... Jeho rod se přistěhoval do Slovan z francké země, usadil se tam, zbohatl, svým starým krajanům prokazoval služby výtečné, zrazoval Bodrce, kde a jak mohl, nepřátelským plukům ukazovali členové toho rodu nejistější cestu... Ale jednou se proti nim sedláci vzepřeli, dva jejich dvory přepadli, do základů zbořili, vše, co živo bylo, pobili... Z francké krve zůstal tu jen on; uprchl k nám a zrovna ty služby činil i mému pánu... A za všecko nechtěl nic jiného, než aby směl zajatého pohlavára hlídat. Však jsem již pověděl, jak ho hlídával... Chtěl, aby mu život jak jen možno prodloužil... Když si chtěl kdysi zadržnout hrdlo, usekl provaz tesákem, když si chtěl kdysi vrazit do srdce nůž, ruku mu zadržel... Ať prý se trápí hodně dlouho. – A když ho dnes vedli k čekanu, dal se do řvání jako tur, prosil za jeho život... Ale pan Albrecht jako by neslyšel...“

„A druhý nešťastník?“ otázal se Spytihněv drsným hlasem dále.

„Podvodník jakýs... A krajan jeho! – Jak si oba rozuměli!“

„A kde švagr markraběte? – Kde tvůj pán?“

„Hledej si je!“

„Povíš-li?“

„Hledej si je; – už jsem řekl.“

České vojsko se však již hradem rozložilo, jako na domácí půdě. Vnikli do neukrytějších chodeb. A co tu bohatství! Až jim ze všeho oči přecházely. Zlata, že by ho na voze neuvezli, stříbra, že by jim mohli dláždít, skvostů, že by podělili své ženy, své sestry i své nevěsty, a ještě by jim zbyla hromada...“

„Nepovíš?“

Spytihněv se nyní rozkřikl.

„Marně si jazyk trmácíš! – Prve jsem ti něčeho nedopověděl... Že oba ti tvoji nevlastní bratři na dřevě, toho jsem vinen já – jen já. A nyní můžeš soudit i mne!“

„Budu okamžitě, plesnivý ještěřel!“

Kněžic se rozhlédl po oděncích, již stáli nedaleko, naslouchajíce podivnému hovoru svého pána s cizincem a divice se, že tak trpěl. Spytihněv nemíval ve zvyku slovy plýtvat; ale jednat ráz naráz patřilo k povaze jeho jako helmice na hlavu. Z většího dílu řeči nerozuměli; ale mohli se obsahu domyslit.

„Oba starce sejměte s dřev, odnesete je na tamhleten vrch, kde vykopáte hroby a poctivě je pochováte... – Obě šibenice obrátíte s přičkami tak, aby se spojily, a ustelete na nich hadu starému, který jest horší toho, jenž svedl v ráji Evu.“

Oděnci již na to beztoho čekali.

Bylo jim samotným tak líto těchhle dvou hlav, z nichž jedna jako by posypána byla několikerymi vrstvami prachu. A jen tak jejich roch tušili. Ještě leckdy zabloudil do Čech ze severských končin vlhvec a lidem od nejednoho zla pomáhal.

„Tuhle toho znám! – Jak bych ho neznal! – Měl jsem uřatou ruku od ramene, jen na kůži visela, ale za týden jsem byl chlapík. – A podívejte se, jak jí dovedu vládnout!“

Obr, jenž se tu náhle nachomel, zamávl rukou, až vojínům kolem uší zahvízdal.

„A co tys sobě vybral?“

Pokračování na str. 7

Český národní hřbitov v Chicagu

nabízí MIMORADNOU KOUPI PRO BUDOUCI POTREBU lotů pro pohřby do země a míst v MASARYKOVÉ MAUSOLEU a připojených KRIDLECH BENEŠ a Štefánků pro pohřby nad zemí a 20-procentní SLEVOU na běžné ceníkové ceny za hotové anebo na výhodné splátky.

Navštivte naši úřadovnu anebo zavolejte. Na požádání rádi podáme další informace. Použijte této jedinečné nabídky, platné do 14. ČERVENCE 1990. V případě budoucí potřeby budete rádi, že jste napřed na to pamatovali.

Tel. (708) 738-8442 nebo (312) 539-8442
5255 No. Pulaski Rd., Chicago, IL 60630

Poslouvejte náš pravidelný nedělní radiový program od 9 do 10 ráno na WCEV 1450.

Knězic pokročil blíže k zástupu. Několik paží svazovalo zatím hradníka. Ale bránil se, jak říkají, zuby nehty. Rozhrýzl si jazyk, rty a hrdlem jeho proráželo proklínání, jak svou mateřštinou dovedl nejhrozněji.

„Ničeho – zhola ničeho, pane! – Zlata mi netřeba, stříbra ještě méně... Ještě bych rád nějaký ten krunýř; ale jsou všechny na mne jako rukavice...“

„Dám ti doma za dnešek zhotovit nový! – Zasloužil sis toho!“

„Nu, chceš-li, pane! – Jen nevím, dovedl-li bych se v něm také obracet. – Ale zkusíme to! – Jářku, pane, tohohle starce znám, občas zacházel do Čech... Bez něho bych neměl téhle ruky. – Prokázal bych mu rád poslední službu. – Oba odnesu na rukou k jejich hrobu.“

Když sňali odpravence s čekanu, vzal silák každého na jednu ruku, a nesl je jako pířka hradní branou na nedaleké návrší, kde sejevily obrovské pařezy, zarostlé z části mechem a překlenuté nejrůznějšími křovím. Někdy se tu staří scházivali zrána a u večer k modlitbám. Bývalo pod rozložitými lipami tak tajemno, a když lehynky větérků zašuměl jejich korunami, skláněly se vážně hlavy k zemi níže a rty šepotávaly: „Jen nám požeňte – požeňte – vy věčné spásy, vy boží věkožíní!“

Ale ještě než je k hrobům mezi pařezy pravěkých lip donesl, otevřely se tomu, jenž spočíval na jeho pravici, rty, vydral se jimi těžký, hluboký vzdech, ruce s sebou pohnuly a jazyk chtěl cosi povědět... Ale byl sláb, jedvaže se tak hýbal...

„On je živ! – Živ! – Slyšíte? – Je živ!“

Obr vzkřikl, že vítězové v hradě až trnuli. Jaktěživi neslyšeli takového výkřiku z lidských úst.

Silák starocha položil nyní do trávníku. Soudruha jeho odnesl na vyvýšeninu ostatní. Ale byli tu okamžitě.

„On je živ! – Živ!“

A obr práskl oběma rukama nad hlavou, že se vojínům až v očích zajiskřilo.

„Vody sem! – Vody! – Jářku, vy tam, trochu vína!“

Těmito posledními slovy volal silák do hradu.

A s vodou tu byli brzičko a hned za nimi s vínem.

Staroch nyní vydechl, jak mohl nejlouběji; voda účinkovala výborně; potom mu dali do vody několik krůpěj vína... Stařík přicházel k vědomí.

„Kde on? – Kde já?“

I jazyk se mu již rozvazoval.

„Tvůj soutřpítel na pravdě Boží a ty v rukou dobrých lidí. – Znáš mne?“

„Hrozný člověče!“

„Hleď, jak je to... Prokáže-li někdo druhému něco dobrého, nikdy neví, kdy a jak se mu za to odmění... Jářku, nikdy... Kdepak bych si byl pomyslel, že se sejdeme až tady... A ty ještě méně...“

Z hradu se sem všechno přihnulo, i sám knězic Spytihněv. Slyšeli už ledacos, ale aby člověk ožil, když mu dali na krk oprátku, toho ještě neslyšeli, neřku-li, aby čehosi podobného byli svědky.

Stařík si sáhl na hrdlo a již se i usmíval.

„Jste Přemyslovi, anebo čí?“

„Jsme Spytihněvovi! – Tuto náš pán...“

Silák se od staříka ani nehýbal. Hladil mu bílé vlasy, jezdil pravici po vráskovitém jeho čele a počínal si oproti někdejšímu dobrodinci jako dítě...

„Kolik těch pánů dere se o tu vaši zemi? – Řekněte mi přec! – Sám vím o několika... Ze všech nejschopnější ten Přemysl... Slyšíte-liž? – Já na tomhle dřevě spal. – A mně se zdá sen, že ta vaše země zastává se sluncem, když za poledne stává nejvýše, hřeje nejtepleji a leskne se, že není možno oči zdvihnout vzhůru... A nad krajem mým noc, čirá tma, půlnoční tma... všude plno křížů jako na hřbitovech...“

Týmž okamžikem došel k staříku Spytihněv.

„Ztím ti v každém rysu, žeš Přemyslovec... Za tak kratičký čas se již dívám do tváří druhému... Jste všichni šlechtých srdcí, nemyslí, že ti lichotím, ale proč jste jeden proti druhému? – Proč? – Ptám se, proč, a u nás bývalo tak navlas... Nevím sice, co a jak, kde jste se tu vzali, ale všechno tuším a přeju vám štěstí.“

Spytihněv upíral neodvratně zrak do země. Každé slovo toho vzkřísence zarývalo se mu kaleným šípem do duše.

Stařík se pokoušel, zdali nebude moci vstát. A mohl.

„Co jste mi prokázali, odplatítež vám boží... A mohu-li vám něčím posloužit, jest tahle rada: Má-li z vás kdo co proti druhému, vyjednejte si všechno vždy mezi sebou, Němce za prostředníka nikdy neberte, nikdy se k němu o nic neutíkejte, když vás chválí, započtěte si uši, když vás haní, odplíjete si, o jeho přátelství se neucházejte, oba – všechny – by vás oklamal. – Tak! – A kde ten druhý? – My se také nemohli srovnat. – A srovnal nás rázem markrabě... Zrovna jako naše předky... Jen kopejte – kopejte! – Tady nejhezčí místo! – Pozor... Obětnice! – Popel! – Nerozhazujte ho!“

Stařík se sehnul, rozbité nádoby sbíral, popel opatrně shrahoval a potom všechno položil do hrobu.

„Tak! – Tohle ti bude poduškou! – A spi pokojně... Občas tě přijdu vyburcovat... My jsme oba bratři, rodní bratři, a každý tak různého smýšlení jako noc a den... Pamatuj si to, ty knězi...“

Nad soudruhem starochovr už hrob zasypán. Spytihněv vrátil se do hradu s hlavou svěřenou, vojínové za ním také mlčky, jen silákovi se odtud nechtělo. Živou mocí přál si od staříka něčeho, co by ho mohlo učinit nezranitelným, že prý mu ještě leckdy může dobrou službu učinit. Kdo by se byl například dnešku nadál...

„Ještěti srdce hled si tedy zaopatřit, třetinu ho sněž, třetinu nos ukrytou pod levým a třetinu pod pravým ramenem...“

„Kde se ho jen dopidím? – Ještěti srdce tak řídké jako zlatá korunka hadí.“

„Musíš hledat... Co by za to jiní dali, kdyby to věděli...“

I obr odcházel večerem odtud s hlavou, jako by ji nemohl na ramenou udržet. Kde vezme srdce ještěti? – Kde se ho bude moci dopidit? Leda v dalekých zemích, nad nimiž slunce vychází. A zrovna ten čas prý se zase do tamějších končin valí zástupové s červenými kříži na kabátcích. Však se k nim přidruží, jen co se do vlasti dostane!

Stařík zůstal nad zasypáným rovem samotén. Hlava jeho upřena vzhůru, sluch napjat, obličejem jeho rozestírá se výraz nejvroucnější pobožnosti... Mladé lipky šelesti šumněji a šumněji, chvějí se i lističky, vyražející kolem zamšných pařezů...

„Třikrát jsem byl mrtev – třikrát jste mne oživili... Díky neskonale, vy života mého strážcové nejbdělejší... Tedy třeba ještě hlavy mé...“

Stařík si sahal již asi podesáté k hrdlu, kde pod šatem, jenž mu šel až pod bradu, měl široký, železný kruh, který ho již opravdu potřeťi zachoval.

A přišel k němu prapodivným způsobem. Když tak byl ve čtyřicátých letech, upadl v ruce Frýzů, byl od nich na rukou, nohou i hrdle ukován a do hluboké věže uvržen... A když krajané jeho se opět zmohli, hrad frýzského tyra zlezli a rodáky, jichž bylo plno ve vězeních, osvobozovali, staříkovi na rukou i nohou železa odepjali lehounce; ale na hrdle mu od kamenného sloupu kruh museli odpilovat... Kolem krku však si jej musil nechat. Nejobratnější ruka, ať se namáhala, jak chtěla, nemohla ničeho poříditi... Zevnějškem ani nejbystřejší oko nedovedlo postřehnout zvláštního toho ohrdlí.

„Ten černý muž – ten latiník – řekl, že půjde do rodné země mé... Já vzkázal po něm svým krajanům pozdravení... Kdož mohl vědět, že je budu moci pozdravit sám? Chtěl mě vlasti být Metodějem... Uvidím... Přesvědčím se... Budu jej stopovat krok za krokem...“

Staroch náhle umkl.

Všecken kraj se zarděl, jako když bývají červánky nachem přesyceny, nad hradem vyšlehy plameny nejplnějším zářem... Spytihněv ubíral se s vojskem zase dál, aby ztrestal Míšeň až do kostí, že poskytla Přemyslovi útulku...

X Loučím se nerad – nemáš snad ani, pane, tušení, jak nerad – ale musím... Snad ještě čas! – I život bych položil, jen aby byli zachováni... Běda slovanským větvím, kdyby německé moře mělo je zatopit... Co prokážeme jim, sobě samým prokazujeme...“

„A je tvůj úmysl, otče Dobrohoste, nezvratný?“

„Tak nezvratný, jako že hory, jež věncí naši kolébku, ani o krok nesmějí couvnout zpět, až cizácké přivaly proti nám zabouří – a také dozajista necouvnu.“

„Nebudu tě již přemlouvat! – Tak zkušena hlava nemyslivá nadarmo! – Ale věz, že tě budeme škodni ve všem – v upřímně radě nejvíce...“

„Občas přijdu – ani se nenadějete...“

„Tedy přece, drahý příteli náš?“ otázala se paní Adléta otce Dobrohosta, vejdouc do jizbice, na jejímž prahu posledních slov zaslechla. A dále pro slzy promluvit již nemohla.

„Co si jen počne to dítě? – Tak nevyšlovně k tobě lne!“

„Více než ke své matce!“ zaškala paní Adléta. „Koho pak budeme mít na širém světě, když i ty nás opouštíš! – I ty, otče Dobrohoste! – Jak jsme nešťastní!“

„Nečičítež větším neštěstím své, než opravdu jest...“

Otec Dobrohost nemohl nějak nalézt ani slov, kterými by manžely vypovězence utěšil.

„Před Drahuškou nezmiňujte se ani slůvkem... Slibte mi to!“

„Nevím, jak to učiníme...“

„Odejdu za šera – zde jí něco na památku zůstavím...“

Otec Dobrohost položil na dubový stůl knihu, již dopsal předevčírem. Poslední stránky jevily již písmem i kresbou nějaký chvat. A tak se zdálo, že लेकरýs ten kvíteček splývá s druhým, jako by naň byla padla krůpěj ranní rosy...

A když Drahuška vběhla do větnice, majíc plný klín nejkrásnějších lučních květin, zarazila se, modroucké oko její utkvělo na otci Dobrohostu dlouhým, zpytavým pohledem... Kvítečky se rozsypaly dubovou, čistounce umytou podlahou a Drahušce se zraky náhle zkalily, jako bývají pomněnkové květy po dešti. Ale ani nepromluvila.

Otec Dobrohost obrátil obličej stranou, Přemysl se zahleděl do půdy a děvenka ukřívala tvářinky své na šatech matčiných.

„Večer tak krásný... Letos bylo takových pořádků! – Vyjdeme si za dvorec!“

Přemysl první přerušil nastalé ticho.

Za rozlehlým dvorcem stoupala stráž ve značnou výšinu, s jejíhož vrcholku rozevírala se rozkošná vyhlídka na české hory. Modravá barva jejich měnila se v lehynce růžovou, tak jakoby v závoj z pavučin utkaný... A všechna zeleň přecházela ve zlato, když se stkvívá nejtřpytněji... Oblaka nad horami také tak nažloutlá, družice se k sobě navzájem nejpodivnějšími skupeninami, lem jejich rudozlatý, a v závratné výši celá stáda oveček s vlnou stříbrnou... Drahuška je počítávala – počítávala, očka se jí klížila, hlavinka klesala matičce do klínu a Přemysl po kolikáté vždycky opakoval, kdy že jim tahle večernice ozáří cestu do vlasti...

Nad život v odlehleém dvorci nemohlo být klidnějšího...

Vy nevíte, co je ekošok?

RFE

Nové slovo v češtině – ekošok. Nic na tom není. Každý tomu rozumí. Ovšem pochopit plný význam tohoto slova je nutno přijet do některého z míst v severozápadních Čechách.

Teplíce jsou sice lázeňské město, ale jeho pověst po této stránce patří minulosti a to dosti dávné. Teplíce-lázně, kdysi Teplíce - Šanov byly lázně se světovou pověstí, i když nebyly na úrovni dřívějších Karlových Varů. Dnes jsou Teplíce místem, kde je možno dostat ekošok. Obyvatelé tohoto města a jeho nejbližšího okolí demonstrovali ještě před 17. listopadem proti existujícímu stavu. Vzduch zde, jak říkají obyvatelé, "doslova teče špinou a spadem všeho možného druhu".

Teplíce město ekošoků má být také městem bez dětí. Ovzduší v této oblasti je tak zamořeno, že děti po cestě do školy musí mít často uvázaný šátek kolem obličeje. Teplické matky se obrátily na presidenta a předsedu vlády a žádají se vši rozhodností pomoc při péči o životní prostředí v celém severočeském kraji.

Teplické matky v dopise uvádějí, že jejich děti jsou vážně ohroženy. Lesy v Krušných horách, které bývaly kdysi dostaveníčkem lyžařů jsou zcela devastovány. Děti se v této oblasti rodí již s vrozenou vývojovou vadou. Ve všech okresech této části pohraničí, to je v Ústí nad Labem, Teplících, Chomutově a Mostě dosahuje úmrtnost kojenců alarmujícího procenta. Muži umírají v průměru v 65 letech. Bez energického zásahu vlády a to nejen pokud se týče ekologie, ale také samotné výroby energie i průmyslu, by byla jakákoliv změna jen iluzorní záležitostí.

Tento kraj zásoboval od komunistického puče celý stát energií. Bez zdevastovaných lesů v Krušných horách a zničeného zdraví dospělých i kojenců jen těžko se mohly plnit plány a provádět globální expanse komunismu po celém světě. Ženy z Teplíc, které se podepsaly na dopis presidentovi a vládě jsou rozhodnuty podpořit svoji snahu také akcí, kterou nazvaly "Město bez dětí".

Československo dosáhlo v ekologických a životních ukazatelích vícero světových rekordů. Nejde jenom o spád kyslíčnicka siřičitého na plochu země a hlavu obyvatele - zde máme suverenní primát, ale i jeden z nejnižších přírůstků střední délky života, rekordní výskyt rakovinových a cévních onemocnění. Naše vlast byla poškozována budovatelskou gigantomaníí, ve které na posledním místě byl člověk.

Z čsl. tisku... Zpráva o stavu na trhu lásky

Jan Kaštánek

Já jsem viděl hezkou holku, stála na rohu, nestačila přešlapovat z nohy na nohu... Stará písnička narážející na příslušnice nejstaršího řemesla na světě. Ale dnes to už s tím přešlapáváním není skoro ani pravda. Říká to odborník na slovo vzatý: major Petr Vosolsobě, pracovník odboru obecné kriminality při městské správě veřejné bezpečnosti Praha. Prostituce a problémy s ní spojené jsou totiž jeho denním a často i nočním - chlebem.

Kdysi se tvrdilo, že prostituce jako specifická forma vykořisťování ženy je výplodem prohnílého kapitalismu: Až bude nastolen spravedlivý společenský řád, budou mít ženy co jíst z řádné práce a nebudou se prodávat. Když tuto poučku slyší slečny vysedávající v pohostinných místnostech přeprychových hotelů, mohou se ukuckat smíchy. Jenže, jak správně připomíná kriminalista, jsme se po dlouhá léta tvářili, že takové výplody imperialismu, jako je prostituce, kuplířství a podobně, u nás jaksi neexistují, a když, tak jen ve velmi omezené míře, jako přežitky staré buržoazní morálky. Proto také pojem "prostituce" není v právním řádu zakotven. Takže i postih této ve velkoměstě běžné a společensky nežádoucí činnosti je složitý. Kdo řádně nepracuje a obstarává si prostředky k životu nekalým způsobem... Tedy příživnictvím. Ale tato děvčata mají vesměs v občanském průkazu jakési razítko a lásku prodávají jako "vedlejšák". Ve skutečnosti je tomu spíše naopak, vedlejšákem či spíše fikcí je onen pracovní poměr.

Major Vosolsobě na toto téma může mluvit dlouho a fakta sypat doslova z rukávu. Jaká je tedy situace na trhu lásky v Praze?

Počet prostitutek jen v hlavním městě můžeme odhadnout na čtyři až pět tisíc. To jsou ty, o kterých víme, a samozřejmě nemůžeme být vševědoucí. Zhruba se dají rozdělit do dvou kategorií. Ta první jsou dámy luxusní, samozřejmě s luxusními cenami. Kdysi se jim říkalo tuzexové, ale ony jsou devizové, mnohé mají velmi slušná devizová konta. Jsou to slečny i paní pohledně, perfektně oblečené, s výborným společenským vystupováním, ovládají jeden až dva cizí jazyky. Náročnému devizovému cizozemci mohou poskytnout nejen milostnou službu, ale také příjemnou chvíli konverzace. Cena: závisí na atraktivitě ženy, na okamžité nabídce a poptávce. Přibližně sto dolarů nebo dvě stě západoněmeckých marek. Kategorie dvě - povětrné žinky pouliční, jímž se převážně platí českými penězi. Jejich revírem jsou v Praze zejména Rytířská a Perlová ulice a pasáž kina Světozor. Cena za potěšení jen tak někde v průchodě či za domovními vraty se pohybuje kolem dvou stovek, vzít si slečnu do bytu je dražší a pro obě strany riskantnější. Věková struktura: Od šestnácti do padesáti let. Jsou mezi nimi i ženy s akademickými tituly a vysokoškolské studentky, ty samozřejmě patří spíše k té první luxusní kategorii, dělnice i prodavačky, ženy z domácnosti, dokonce i ženy vdané - ty jsou nejslušnější, poznamenává major, všechno příznávají, nepokoušejí se zákazníka okrást, zřejmě mají obavy z manželovy pádné ruky. Motivace? Jednoznačná. Zisk. Valuty, které u nás nejsou nebo jen v závratném kursu. Či obyčejné peníze. Touha po luxusním oblečení, po zahraniční dovolené, touha po všem, na co se z normální práce musí dlouho šetřit.

Kolik si tedy vydělá taková atraktivní slečna vyšší kategorie, pokud je středně pilná? Major se směje: Řekněte mi svůj plat a já vám řeknu svůj. Sdělujeme si tedy svá ekonomická postavení a zjišťujeme: Oba dva dohromady nemáme na třetinu výdělku luxusní prostitutky, jejíž průměrný výdělek lze reálně odhadnout na 30 000 (slovy třicet tisíc) korun měsíčně. Ale ony si vydělávají spíše více, poznamenává major. Tohle jsou peníze jen za velmi rozumně provozovaný obchod, bez jakékoliv honičky.

Jenže situace se zostřuje. Už to nejsou hodné a způsobilé dívky očekávající pánskou nabídku. Jsou agresivní, obtěžují hosty, obtěžují

Rakusanova - RFE

Zákon o pohřebnictví

Neděláme vůbec nic nezákonného, ujišťoval mně docent Buček z 1. patologicko-anatomického oddělení brněnské fakultní nemocnice, když jsem ověřovala zprávu, že se v Brně, stejně jako údajně na všech odděleních patologie v Československu, provádí více méně automatický odběr hypofýz a pln mozkových z těl zemřelých, a že se pak tyto orgány a tkáně prodávají přes pražský ústav sér a očkovacích látek na západ. Konstatujeme hned, že to, co na první pohled vypadá jako morbidní horor, totiž fakt, že se při pitvách "odnímají a sbírají" - to je oficiální termín z příslušného výnosu Ministerstva zdravotnictví z roku 81, orgány aniž by o tom kdo z pozůstalých měl tušení, - a že se pak tyto orgány prodávají za dolary dál, se s literou příslušného

Točí se 'ruské kolo?'

Pozor na uspávací prášky

chodce. Vzniká mezi nimi konkurenční rivalita. Někdejší klasická dvojice - tedy prostitutka a její ochránce neboli pasák - již téměř neexistuje. Tvoří se mafie ve spojení recepční - taxikář - prostitutka. Spolupracovníci dostávají část zisku od slečen, něco také od zákazníků. Podnikavci najímají slečnám byty - za jednu místnost se platí od tisíce do dvou tisíc měsíčně.

Co je to "ruské kolo"? Major se směje. Nejde samozřejmě o pout'ovou atrakci: toto kolo spočívá v otáčkách luxusního hotelového pokoje. Jedna slečna jej najme a za jedinou noc je použit patnáctkrát, vždy po půlhodině. Víme o tom, říká smutně major, ale zatím jsme to neprokázali. Co není prokázáno, není postižitelné. Víte, co je to "kultura za dvě stovky"? Tak tomu říkají děvčata, která musejí dát dvě stovky portýrovi, aby je pustil do hotelové kavárny. Myslíte, že vám to některá řekne do protokolu? S postihem je to zlé. A pokud holky dělají dobrotu, tak jsem vlastně rád. Jenže se k prostituci začíná vázat i jiná činnost, mnohem nebezpečnější. Uspávání. Slečna se sejde s cizincem v hotelovém pokoji či jinde, uchystá nápoj a - miláčku, počkej chvíli, napřed se napij, budeme si povídat... Silná dávka uspávacího prostředku působí rychle. Když se pán probere, zbudou mu jen oči pro pláč. A loni se jeden švýcarský státní příslušník neprobudil vůbec...

A děvčata, dodává major, se už přestávají bát pohlavní nákazy. Asi tak před rokem, když se začalo více psát o AIDS, tak byla trochu panika. Ted' to zase přešlo.

Veřejné domy? Major krčí rameny. Udělali jsme si takový vlastní sociologický průzkum. Některá děvčata jsou pro. Měla by určitou jistotu, ochranu před násilníky... Jiná jsou zásadně proti. Ony jsou totiž mezi nimi i náramné netykavky a nazvat je pravým jménem, budou vás žalovat pro urážku na cti. Můj osobní názor - no, víte, já pro legalizaci prostituce moc nejsem. Jistě, byla by tu alespoň částečná kontrola a zdravotní péče, ale ono toto řemeslo je nezničitelné a bujelo by dál převážně v těch neoficiálních formách...

A pak je mužská prostituce, dosti problematická a ze zdravotního hlediska snad ještě nebezpečnější než u žen. A nejen ze zdravotního - homosexuálové, často lidé vysoce inteligentní a ve slušném společenském postavení, jsou obětí vydírání, nevěřil byste, kolik hajzlíků se na tyhle nešťastníky dokáže nalepit. Ostatně. Leccos by vám mohl říci na venerologickém oddělení Fakultní nemocnice 2 - vždyt' tam máte jmenovkyni...

Ano, venerologické oddělení v Apolinářské. Sem se však luxusní slečny nedostávají, tady se léčí spíše ty pouliční, někdy ani ne doslova prostitutky, ale holky tulačky, často velmi zanedbané, ochotné se pomilovat za pár piv a něco k jídlu... Mluví zdejšího Občanského fóra MUDr. Věra Kaštánková, členka 5. MO ČSL v Praze: "Úpadek morálky, nedostatek etické výchovy, zřejmě i omezování náboženské víry, to vše přispělo k dnešním smutným skutečnostem. Vypracovali jsme určité návrhy, odpověď máme zatím z ministerstva spravedlnosti... Stanovisko je to zajímavé. Lékaři a další pracovníci oddělení přímo nenavrhují, ale dávají v úvahu jistou legalizaci prostituce za předpokladu velmi tvrdého postihu prostituce nelegální. Pokud to z důvodu obecné morálky nebude uznáno za možné, pak je zde požadavek, aby pacient či pacientka, který v době svého onemocnění poruší lékařský zákaz intimního styku a někoho nakazí, hradil Ministerstvo spravedlnosti sděluje, že právní kvalifikace prostitutek bude předmětem zkoumání a vzata v úvahu při novelizaci trestního zákona. Lékaři také navrhuji zřízení mravnostní policie - což se v minulosti osvědčilo a major Vosolsobě by to osobně zvláště uvítal - protože na celé městské správě je v boji proti prostituci detektivem jediným a jedincem na obvodech odděleních se touto problematikou zabývají jen dle časových možností a ve spojitosti s jinými mravnostními delikty.

Gregoriánska Univerzita v srdci Říma je jednou z najnezvyčajnejších svetových univerzít a medzinárodne uznávaným strediskom vysokého učenia, ktoré poskytuje študentom z takmer sto roznych krajín širokú škálu informácií a myšlienok, počínajúc Svatým Pavlom a končiac Marxom.

Jej žiakmi boli pápeži, svatci, kardináli a biskupi. Univerzita sa však neobmedzuje na vychovávanie príslušníkov vysokem cirkevnej elity a rozsah jej programu sa zdaleka neobmedzuje iba na náboženské témy. Mnohí z jej 2. 800 študentov sa vobec nepripravujú na cirkevnú dráhu. Študuje tu dokonca vela žien. Okrem tradičných odborov, akýsi sú právo a teológia, sú tu vyslovene moderné odbory ako komunikácia, sociológia a psychológia. Stredisko pre štúdium Marxizmu má jednu z najlepšie vybavených knižníc na svete, týkajúcich sa tohto odboru.

Ale to, čo robí Univerzitu naozaj jedinečnou a neporovnateľnou je, ako hovorí Reverend John Navone, profesor teológie Nového Testamentu, že každý študent má právo odovzdať svoje písané testy v jednom z týchto jazykov: Taliančine, Španielčine, Portugalčine, Francúzštine, Nemčine, alebo Angličtine. Väčšina profesorov si poradí zo všetkými týmito jazykmi, vrátane Latinčiny.

Gregoriánsku univerzitu založil roku 1553 Ignác z Loyoly a Francis Borgia, a okrem krátkeho obdobia, keď bol ich rád zrušený, bola a je v rukách Jezuitov. V úzkom spojení s Univerzitou je pápežský Biblický, Ruský a Orientálny Inštitút ktoré sa zaoberajú históriou, tradíciami a teológiou východných náboženstiev.

Univerzita sa nachádza na Piazza della Pillota v centre Ríma, iba na skok od fontány Trevi a záhrad paláca Colonna. Je pomenovaná po pápežovi Gregorovi XIII., ktorý sa v 16. storočí venoval jej rozšíreniu a zdokonaleniu. Zmeny, ktoré po Druhom Vatikánskom koncile zasiahli celú Katolícku cirkev, našli ohlas aj medzi mramorovými chodbami Univerzity. Datujú najmä od inštalovania rektora, Hervé Carriéra, Francúzsko-Kanadského jezuitu, ktorý prednášal sociológiu na Harvardskej a Sorbonskej Univerzite. Carriére tvrdil, že Univerzita by mala byť úzko spojená so všetkým, čo ide ruka v ruku s ľudským životom. "Potrebujeme knazov", povedal, "ktorí dokážu pochopiť moderného človeka, sociálne zmeny a potrebu spravodlivosti v rozvojovom svete".

Po roku 1970 sa rozbúrená atmosféra opat upokojila a stala sa konzervatívnejšou. "Študenti sa viac a viac utiekajú k cirkvi", povedal profesor teológie John McDermott. "Sú oveľa ochotnejší akceptovať autoritu cirkvi. Chcú v niečo veriť, byť na niečom závislí a nie všetko iba spochybňovať. Niekedy by som si však želal, aby boli

Zákon . . .

léky pro všechny, šetřilo se především na důchodcích nebo nevléčitelně nemocných.

V takovém společenském ovzduší musí být patologie, jde-li o investice do zdravotnictví, zcela zákonitě popelkou. Za ní už je snad jen pohřební služba. Takže já osobně vůbec nepochybuji o tom, že i těch pár desetikorun, které si personál na patologickém oddělení odběrem hypofýz vydělá, je - pokud jde o odměnu za konkrétní práci navíc tvrdě vydělaných. Nepochybuji ani o tom, že kdesi na počátku téhle praxe mohl stát i dobrý úmysl. Z hypofýzy, čili podvěsku mozkového, se totiž získává růstový hormon a podle slov docenta Bučka z Brna přišli prý někdy koncem 60. -tých let endokrynologové na to, jak tento tehdy vzácný a nesmírně drahý lék dopřát i československým dětem, trpícím poruchami růstu. Mrtvým se odeberou hypofýzy, poskytnou se světovým farmaceutickým firmám, a zpátky se doveze drahocenný lék, který může ušetřit stovkám živým osud trpaslíků. Jenže časem se to všechno jaksi zamlžilo: dnes je každopádně praxe taková, že se hypofýzy - jestliže mrtví vyhovují příslušným parametrům - odebírají při pitvě zřejmě automaticky, ale zda se za ně doveze příslušný lék, či vůbec něco pro resort zdravotnictví, netuší nikdo. Jednotlivým nemocnicím nevzniká každopádně odevzdanými hypofýzami ani devizové krytí. Totéž platí pro další "surovinu", která se začala na československých patologiích "sbírat" teprve v poslední době: jde o mozkové pleny, používané při složitých neurochirurgických operacích jako náhrada tzv. blanitých struktur. Jde-li při odběru hypofýzy o získání růstového hormonu, tedy -aby se tak řeklo- nikoli o tělesný orgán, nýbrž o jeho "produkt", blíží se sběr mozkových plen spíš už k oblasti transplantace orgánů - a ta je, z etického hlediska ve světě čím dál spornější. Nejen proto, že tu má jinému člověku sloužit orgán z tělesné schránky dávno mrtvé bytosti, nýbrž především proto, že se lidé znají a vědí, čeho jsou, když na to přijde, schopni. Selekcí na "hodnotný" a "bezpečný" život jsme v tom našem "racionálním", vědeckotechnickém století už taky zažili, a není to tak dávno.

Vážení pánové,
jsem členem výboru nově vytvořené slovenské organizace SPONA. Rád bych vás požádal, abyste pomohli svazu Spona udělat konekce se slovenskými spolky nebo obchodníky v USA a v Kanadě.

Svaz Spona sdružuje mladé lidi, kteří maturovali v různých kolejích. Chceme si zdokonalit své znalosti anglického jazyka, jakož i navázat přátelské, kulturní a obchodní spojení a ovšem je také rozvinout.

Byli bychom opravdu velmi rádi, kdybyste nám mohli pomoci navázat styky se zámořím. Velmi vám děkuji.

Upřímně váš

Ing. petar BOTEK
Račianska 33
831 02 Bratislava
ČSFR-Europe
Tel. : Bratislava 459 593

Politik učiní cokoli, jen aby si zachoval svůj 'job' - dokonce stane se i patriotem.

W. R. Hearst

zvedavejší".

Vďaka veľkorysej podpore svojich patrónov, poplatok, umožňujúci štúdium nie je vysoký. Činí asi 800 dolárov ročne a ešte menej pre tých, ktorí si nemožu dovoliť ani to. A hoci život v Ríme je veľmi drahý, mnohí zo študentov bývajú v roznych seminároch, či penziónoch, spravovaných cirkevnými organizáciami a rádmi. Problém, ako hovorí páter O'Collins, nie je nájsť vynikajúcich študentov, ale profesorov a administratívu, ľudí, ochotných žiť v inom štáte, ovládať niekoľko jazykov a ochotných pracovať v medzinárodnom prostredí.

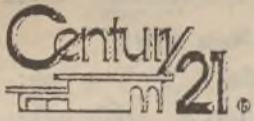
S takmer štvrtinou študentov ženského pohlavia a široko zastúpenými krajinami Tretieho sveta, predstavuje dnes Gregoriánska Univerzita Univerzálnu cirkev v oveľa väčšej miere, než tomu bolo kedykoľvek v minulosti. Počas existencie Univerzity tu študovali mnohí členovia jezuitského rádu z Poľska a iných Východoeurópskych krajín.

Československý zákon o pohřebnictví, novelizovaný v roce 1988, skýtá, pokud jde o odnámání tkání a orgánů z těl mrtvých, každopádně možnosti velmi široké. Především umožňuje a v mnoha případech přímo nařizuje provádění pitev, takže v praxi to vypadá tak, že pitván může být každý zemřelý, pokud ve své poslední vůli výslovně nestanoví, že si to nepřejí. Pozůstalí do toho nemají co mluvit. Zrovna tak automaticky, a nejen bez souhlasu, nýbrž i bez vyrozumění příbuzných, dovoluje zákon o pohřebnictví i odběr orgánů. Opět jen s tou výjimkou, že to zemřelý v poslední vůli výslovně zakázal. Vyžaduje-li to povaha odnámání orgánu, popřípadě účel jeho použití, praví se v paragrafu 8 článku 2 zákona o pohřebnictví, je možno odnámání tkání a orgánů i před uplynutím dvou hodin od úmrtí, což je jinak minimální lhůta před pitvou. Vádně je definován i účel odběru orgánů: pod "speciální diagnostická vyšetření, či léčebné a vědeckovýzkumné účely", se schová věru všechno. Včera odběr hypofýz, dneska "sběr" mozkových plen, - a zítra? Kdo ví, třeba už na ministerstvu zdravotnictví leží nový návrh, jak "tělesné schránky" zužitkovat ještě efektivněji a pokud možno za valuty. Nejděsivější je na tom všem ta samozřejmost, se kterou se věci tohoto druhu už po dvě desetiletí děly, aniž se kdo nad nimi veřejně pozastavil.

Dodejme, že v západní části kontinentu, o jehož spojení teď tolik usilujeme, panuje - pokud jde o základní etický přístup k zemřelým, situace přesně opačná. Integrita lidské bytosti je respektována i po smrti, k pitvě - pokud není nezbytná ze soudních důvodů - stejně jako k odběru orgánů musejí dát pozůstalí výslovný souhlas. A protože je to často nad jejich síly, je běžné, že lidé, kteří chtějí medicíně v tomto smyslu posloužit, napíší prohlášení o eventuálním darování svých orgánů v případě úmrtí už za svého života. Zákony jsou formulovány jasně: bez individuálního svolení nemůže nikdo, žádná instituce a žádný stát, s tělesnými pozůstatky člověka disponovat. To lze jen v systému, který zestátnil i mrtvolu. Na cestě k právnímu státu se tedy nevyhneme ani zákonu zdánlivě tak okrajovému, jako je zákon o pohřebnictví.

NEW YORK - New York

Jeden z nejslavnějších a nejoblíbenějších herců stříbrného plátna i legitimního divadla zemřel. Nositel 'Oscara' - nejvyšší odměny, které může filmový herec dosáhnout - Rex Harrison. Podlehla zákeřné nemoci - rakovině, ve věku 83 let. Muž, který ve filmu 'My Fair Lady', Pygmalion od Bernarda Shawa, učil královské angličtině zanedbanou dívku z Cockneya, mluvil ke zvířatům, jakožto pomilováníhodný dr. Do-little, odešel tuto sobotu. Usnul ve spánku. Minulý rok byl povýšen královnou Alžbětou do stavu rytířského. Čest jeho památce a nezapomenutelný vděk jeho obecnosti za filmy i za divadelní představení v Anglii i v Americe.

RBI, INC.
9025 West Cermak Road
North Riverside, Illinois 60546
Business (708) 442-0444
Residence (708) 579-0545
Pager 817-0782

MILLIE
KOLESKE

mluvíme česky

6526 W. 41st St., Stickney,
3417 S. 57th Ave., Cicero,

2638 S. Euclid, Berwyn

1135 Cleveland, LaGrange Park.
Jed'te okolo se podívat anebo
zavolejte o další informaci.

Rodina z Čech by si ráda
dopisovala s krajany v USA.
Prof. L. Dvořák,
Ostrov u Karlových Varů,
Ul. Odborů 574, sč. 363 01
Czechoslovakia

KNIHY NA PRODEJ

České knihy, noviny a časopisy
do celého světa dodává

ARTIA

Objednávky zasílejte na adresu:

ARTIA, Ve Smečkách 30, 111 27 Praha 1
Tel.: 2137268, fax 2315206, telex 121065

V případě oznámky Seznámení,
je nutno též přiložit prázdnou
oznámkovanou obálku s adresou,
na kterou má být odeslána odpo-
věd na inserát.

Děkujeme za pochopení

Redakce

Kde možno koupit Hlasatel:

Austin a Čermák Rd.,
ve stánku Cicero.

Miloš Pancner,
6038 W. Čermák Rd., Cicero.

Prague Sausage,
6312 W. Čermák Rd.,
Berwyn - pouze nedělní

Redakce Hlasatele,
6426 W. Čermák Rd., Berwyn.

Fred Pancner,
6514 W. Čermák Rd., Berwyn.

Roh Oak Park a Čermák Rd.,
Berwyn - stánek.

26th a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a Ridgeland,
Berwyn, stánek - nedělní.

Čermák Rd. a East Ave.,
Berwyn - stánek.

V New Yorku: Candy Store,
1437 - 1st Ave.,
New York, N. Y.

Optimo
150 East 2nd Ave.

New York, N. Y. 10021

Americké velvyslanectví
v Praze

MIKI SPIGL

Cermak Road Realty
6226 záp. Čermák tř.
Berwyn, Ill.
č. tel.: 484-4800

Dům o 16ti bytech, Jižní Cicero, 16 roků
starý. Příjem \$ 72. 500

HOUSE FOR SALE

Brick and stucco, 2 bed-
rooms, 1 and half bath full
basement, lot 100x140 in West-
mont. \$102,500. - Call Maties
Gold realty 708-960-9559

Koupí se

Chci koupit špendlíky ledního hokeje, Olym-
pijské a sportovní špendlíky ze západní a
východní Evropy. Volejte nebo pište:
Michael Drechsler, 847-A Second Ave.,
Ste. 344, New York, NY 10017.
Tel. 212-475-8720 nebo 212-916-8225.

Překládám do angličtiny legální
doklady školní a osobní
notářsky ověřené.

O. KOVAR

Pište na adresu:
P. O. Box 313
Riverside, IL 60546
nebo volejte:
(708) 442-7115

Nová kniha

Právě vyšla kniha Petra Roma-
na "Vlečen pod šibenici". Autor
odsouzený k trestu smrti, očitý
svědek, poutavě a s napětím
vypráví o období stalinismu v naší
vlasti. Kniha by měla být v každé
rodině a měli by ji číst příslušníci
všech generací. Cena 20 dolarů
plus 2 dolary poštovné a expedice.
Objednávky: Editions VERI-
TAS, C. P. 2130, Ste-Julie, Qué.,
Canada J0L 2C0.

Apt. for Rent

2-room bsmt. furnished apt.
Also 5 rooms (unfurnished)
CALL 652-1553

Naším milým čtenářům na vědomí:

Při prohlídce knih jsme
zjistili, že mnoho našich
čtenářů "čte na dluh". Pro-
to jsme byli nuceni rozeslat
velký počet upomínek, což
nám zabralo hodně času, a
také stálo hodně peněz za
poštovné, které je dnes vyso-
ké. Prosíme, zasílejte před-
platné včas. Děkujeme.

Help Wanted

POSTAL JOBS

Start \$11.41-hr. + benefits.
For exam and application infor-
mation, call 7 days 8am to 10pm
1-216-324-6228 ext. 108

Bartender - Kitchen help -
Waitress - part time or full time.
Tel. 484-6733.

DIRECT CARE STAFF

Not-for-profit organization serving child-
ren and adults with mental retardation and
other developmental challenges seeks Direct
Care Staff to assist clients with daily living
skills. A variety of full and part-time posi-
tion are available and there are three shifts
to choose from. Must have high school
diploma or equivalent and be an insurable
drive. Call Michele Begovich at 708-358-
5510, Ext. 119, for more information or
send application letter to:

LITTLE CITY FOUNDATION

1760 West Algonquin Road
Palatine, IL 60067
Equal Opportunity Employer M-f

Wanted

If you are a graduate of CVUT
High School, Prague, Czechoslo-
vakia, please write to: 1126 West
40th Street, Chicago, IL 60609.
Attn: CVUT.

Hledáme

Absolventy CVUT (České vyso-
ké učení technické) v Praze. Pro-
síme, pište na adresu: 1126 W.
40th Str., Chicago, Ill. 60609.
Attn: CVUT.

Podporujte Hlasatel

Máte zapláceno předplatné ?

SOKOLSKY PIKNIK

V neděli 10. června 1990 pořá-
dá Župa střední AOS. Sokolský
Piknik s rozdáváním cen vítězům
ze sokolských závodů, které pro-
bíhali před župním sletem. Pik-
nik bude pořádán v National
Grove, zahrada č.4, Desplaines
Ave a 27. ulice v N. Riverside,
IL. Bude vyhrávati populární
Koncertina Klub a bude dobře
postaráno o pohoštění. Přijďte
prožít příjemné nedělní odpoled-
ne v bratrském prostředí naší
sokolské rodiny.

Jr.

(312) 484-1118
marina's
BEAUTY SALON
Home of the finest permanent waving
Visit Marina's new
salon - formerly at
26th St. & Hamlin.
now at
6234 W. Cermak Rd., Berwyn, IL

Ze svazu čs. sportovců v zahraničí.

Ota Rambousek, člen New
Yorské odbočky Svazu sepsal
knihu 'Jenom né strach' z vyprá-
vění Ctirada Mašina. Vydá nezá-
vislé tiskové středisko v Praze,
nakladatelství a vydavatelství
Bolžanová 7, Praha 1. Kniha
oživuje téměř zapomenutou kapi-
tulu našich poválečných dějin:
'protikomunistický odboj'. Díky
kolego Oto Rambousku - už se
těšíme na vydání o kterém napí-
šeme... až vyjde!

"Nedám se!" řekla v Praze Aja
Vrzáňová. S tímto titulem i
karikaturou A. Vrzáňové prová-
zely všechny čs. noviny v Praze.
Nadané děvče, které se k nám
hrdě hlásilo mezi čs. sportovce v
zahraničí - kde jsme ji jmenovali
čestnou členkou. Věčná Aja...
o které vydáme co o ní psali
čs. noviny před čtyřiceti dvěma
léty a dnes! Je to zajímavé, jak
získala titul mistryně světa v
krasobruslení!

Kanadský dvoutýdenník 'Nový
Domov', kde je redaktorkou Věra
Rollerová oznamuje, že oddíl
kopané pod názvem "Hamilton
Czechoslovakia" hledá hráče
starší 35 let a kteří mají fotbalové
zkušenosti a nadšení, aby se stali
účastníky "A" skupiny ligy. Syn
Věry Rollerové hraje kopanou za
chicagskou Spartu. Volejte:
1-416-560-4264 každý den po 6
hodině večer (u Miloše).

Poslední příprava do Itálie:
Anglie-ČSFR 4:2. Po zápase tre-
něři prohlásili, že mají jasno o
tom, kteří hráči do Itálie pojedou
i o sestavě proti úvodnímu soupe-
ři USA, nicméně jména neproz-
radili. Zápas se hraje 10. června
ve Florencii.

Dostaveničko všech sportovců
Výlet chicagské Sparty v neděli
10. června.

Milí sportovci, příznivci sportu
a přátelé, přijed'te na výlet, který
spadá do jubilejního roku 75 let
trvání.... Každý rok se schá-
zíme -a v tom je naše síla- v
National Grove Des Plaines Ave.
a 29 ulici, North Riverside, v
zahradě č.2. Začátek je už v 11
hodin, budou se podávat bramb-
borové placky a bohaté občer-
stvení. K tanci a poslechu bude
vyhrávat 'Michael'. Sparta ABA
srdečně zve všechny přátele a
známé.

Na shledanou v neděli 10. čer-
vna 1990. zp

Kútik humoru

Malý Mit'ko si v galérii prezerá obrazy a
pýta sa otecka:
— Prečo majú obrazy rámy?
— Preto, aby maliar vedel, kedy má
prestát mal'ovať a neplytvať farbami.

Address delivered by Alvin J. Chodora.

President Vojtk, Officers, delegates of The Bohemian National Cemetery, honored guests, veterans and friends.

It is an honorary privilege for me to participate here with you today as we have gathered to honor the memory of all of the members of the Armed Forces from all of the wars. This beautiful garden "The Bohemian National Cemetery" was chartered by the state of Illinois in 1877, to provide us a place for the interment or inurnment of those of Czech or Slovak birth or decent. According to available records of the cemetery the 1st Memorial Day commemoration was held on May 29, 1892 when the Monument to the Civil War veterans was dedicated and was sponsored by the Bohemian Civil War Veterans Monument Committee and from 1898 the sponsorship of these Memorial Day Services was assumed by the Bohemian National Cemetery Ass'n. And has continued to date. Many of the speakers have come from our political, educational and socially prominent families.

Our country was founded on those principles which would allow us to enjoy our rights of life, liberty and the pursuit of happiness. This was guaranteed to us by the passage of the Bill of Rights which was enacted on December 15, 1791 and so next year, we will be celebrating the 200th anniversary of its existence. I only bring out these facts, because they were brought forth not necessarily by members of the Armed forces, but by very able statesmen and so I feel we should also include these honorable citizens who fought so gallantly in the battle of life here in our beautiful country. Let us remember our parents and grandparents who came here as immigrants to build a new life so that we might enjoy the privileges and comforts we are prone to take so much for granted. They too gave of themselves, their sweat, hard work the benefit of their experience. Who more often than not had as their reward only the satisfaction that they had tried and when they looked at their rough and calloused hands said to themselves, "It was all very well worth it".

It is with these thoughts in mind then that we dedicate this memorial the past 50 years to bring about the rebirth of the democratic way of life to that little country of ours "our Czechoslovakia" as well to all the peoples of Europe and the World who are striving toward these goals. May they continue to have the strength and patience to continue their work with that understanding that it is a long and difficult journey and that progress at times is extremely slow.

We during our lives can remember many historic happenings. Some of you here can remember the Turmoil during World War I, most of us can remember the life during the great depression of the 1930's. All of us can remember World War II, The Korean conflict and Vietnam because of our participation in them, having bid one or another god speed as they went off to the Armed Forces, some to return, but also many who are remembered only in our mourning. During this same extended period there occurred many innovative discoveries which we should not really take too lightly. For example, let us remember that most famous native son who had written the Gettysburg address and which began and ended with one central theme - it began 'conceived in liberty, and dedicated to the proposition that all men are created equal'. Yes, we were all created equal in birth, but it also meant that we could accomplish a great deal if we would only take advantage of the education that was available to us, and that thru this medium could bring about the many progressive developments that would help all people everywhere; and it concluded with 'and that government of the people, by the people, and for the people, shall not perish from the earth'.

This last sentence of this famous Gettysburg address only emphasizes the importance of what our great progress has brought to us. The ultimate of devastation was attained with the bringing forth of the atomic bomb and the hydrogen bomb which destroys everything in their paths - and then the more deadly neutron bomb which destroys human beings and living matter, but which permits buildings and other structures to remain fully intact. It is indeed, very sad that man's progress has brought to us the realization that - the more civilized he becomes, the greater the capacity and capability of devastation. This brings to mind then the realization that the possibility of the total destruction of mankind can become our only salvation. That large scale wars cannot solve the problems that the world is confronted with, but that there are only two alternatives: total destruction of humanity or total commitment to human understanding. Let us then strive toward the goal that the liberties that we so enjoy "will never perish from the earth".

Let us remember ourselves as youngsters! When we went to the movie houses on a Saturday afternoon, more often than not, to follow the movie serials such as "Buck Rogers". To us then - these were fantasies. Who of us ever thought that we would see the day when men and women would travel into space, when man would walk upon

the Moon and come back to tell us about it. All of this then brings forth much for us to contemplate on this Memorial Day 1990. That because of the gallant efforts of those whom we honor today, we still enjoy the freedoms of speech, religion, of the press and the rights of assembly and that it is our moral duty to them to stress the importance of education, that the importance of patience in all that we do can only help us to attain that age old goal of a free and peaceful world for all of mankind.

And so as the comrades of the Veterans Organizations humbly and reverently approach the monuments dedicated to them and place wreaths of remembrance and we place vases and bouquets of flowers on the graves of our loved ones. May we all say with heartfelt meaning "Thank you all, for making it possible for us to live in the land of the free and home of the brave. For this is America.

Thank You.

Federální daně...

věk takovýmto způsobem je velice nesprávné. Stojí za to opakovat to, co bylo řečeno již mnohokrát, že naše rozpočtové nesnáze nepovstávají z nedostatečných federálních příjmů. Fakt je, že v dnešní době jsou federální daně na nejvyšší úrovni v moderní historii a jsou podstatně vyšší než byly za 'zlých' starých časů Jimmy Cartera.

V roce 1980, když Ronald Reagan kandidoval proti Carterovi na téma, že federální daně jsou příliš vysoké, federální pokladna vybírala 19.4 procenta hrubého národního produktu (Gross National Product - GNP). V nynějším rozpočtovém roce, kdy nám neustále říkají, že je nutno zvýšit daně, aby se naplnila vyprázdňená pokladna, jsou federální daně projektované na 19.8 procenta GNP. A navíc, tato čísla neudávají celkové zvýšení daní v posledních letech, protože čísla z roku 1980 byla nejvyšší z doby Carterova prezidentství. V těch čtyřech letech, kdy byl Carter v Bílém domě, byly federální daně průměrně 18.8 procenta GNP - celé procento pod nynější úroveň. Celkem byly federální daně za éru Reagana-Bushe také průměrně o 1 procento vyšší než daně moderní historie.

Jiný způsob posouzení tétohož jevu je pozorováním absolutních částek peněz, které strýček Sam od nás vybírá na daních. V roce 1980 byly federální příjmy 517 bilionů dolarů - a lidé si stěžovali, že daně jsou příliš vysoké. Letos jsou federální příjmy projektovány na přibližně dvakrát tolik jako v roce 1980 (\$ 1.07 trilionu).

Naproti tomu ve Washingtonu, když vláda utratí více než příjem, znamená to, že musí být zvýšeny daně, aby se uhradil schodek.

Toto vše je světelná léta vzdáleno od konvenční představy federální vlády hladové po příjmech 'Reaganovým snížením daní'. Příčinou toho je, že zvyšování daní bylo započítáváno do systému zvyšování způsobeným inflací, zvyšováním částek, odpočítávaných na Social Security a zvyšování jiným způsobem. Reaganovo snížení sazeb v roce 1981 bylo přechodné naneštěstí, jak se zvedaly příjmy poloautomaticky, zvyšovalo se utrácení, díky programům zvaným 'entitlement' a jiným t. zv. 'nekontrolovatelným' programům. Tento proces pokračoval v Reaganově éře, což zase proti obvyklé představě zvedlo federální výdaje až na 24 procenta GNP (hrubého národního produktu), ve srovnání s 2 procenty nebo tak nějak - za Cartera. Pouze od schválení zákona Gramm-Rudman v r. 1986 se tento proces trochu obrátil.

Rozumné lidi by mohlo předcházející přivést na myšlenku, že když máme tyto dny problém s deficitem, tento problém povstává z utrácení. A přece se v diskusích těchto dnů zřídka kdy na tento fakt naráží. Ani Bushova administrace, ani Kongres neprosazuje jakýkoliv systematický program spějící k snížení federálních výdajů. Místo toho se každá strana elaborátně pokouší manévrovat druhou stranu k návrhům na další zvýšení zdanění.

Jak by se mohl dát podnět k snížení federálních výdajů? Je dost divné, že jedna odpověď byla navržena rep. Danem Rostenkowskim (D., -Ill.) v jeho řeči o 'zmrazení' federálních výdajů. Potíž je ta, že zmrazení Rostenkowského není vlastně zmrazením, protože ve skutečnosti počítá se značným zvýšením federálních výdajů. Skutečné zmrazení všech daní by snížilo federální schodek v r. 1991 ze 131 bilionů na 80 bilionů, což je blízko cíle zákona Gramm-Rudmana.

Druhý přístup k problému, který by přivedl rozpočet pod kontrolu by bylo automatické snížení rozpočtových položek tak jak to nařizuje sám zákon Gramm-Rudman). To by bylo určitým způsobem méně přitažlivé než zmrazení, protože mnoho věcí je vyňato z tohoto zákona a snížení v rozpočtu by připadlo na poměrně omezený počet položek. Nicméně, proces to je udělat je na místě a jedině, čeho je třeba, aby se dosáhlo snížení výdajů je dovolit to, aby se tak stalo. Avšak všichni mluví o tom, jaká by to byla kalamita a to je důvod k zvýšení daní.

Je jasné, že snaha o snížení výdajů - aby se zmenšil deficit - bude spojeno s obrovským bojem a s děláním nesnadných rozhodnutí. Právě tak jasné je, že dokud někdo v administraci nebo v Kongresu nezačne o takových věcech mluvit, přetížení američtí poplatníci zase budou více zdaněni.

Human Events - Přel. M. M. J.

T. Kalecký

Před dvoma týždňami sme v Nitrianskom hlase uverejnili fotografiu futbalistov AC Nitra, posledného víťaza turnaja o Slovanský Pribinov pohár z r. 1945 s menami ešte žijúcich aktérov - hráčov. Tento obrázok radi doplnujeme informáciou, ktorú nám poskytol Ján Tvrdoň z Nitry, že na fotografii je aj pán Martin Zapletal, dnes žijúci so svojou rodinou na Broadway - New Yorku. Zároveň nám poskytol jeho najčerstvejší list z konca februára tohto roka.

Pán M. Zapletal v ňom 'oprašuje' svoj vzťah k rodnej Nitre. Spomína na svojich známych a priateľov, a aj keď nedávno oslávil už 76. narodeniny, k čomu mu aj touto cestou v mene priaznivcov športu i našej redakcie srdečne blahoželáme, i v súčasnosti pozorne sleduje dianie okolo nitrianskeho futbalu, ktorému upísal mnoho rokov zo svojho bohatého života. Z listu vyberáme:

V týchto dňoch som zaneprázdnený prípravou na celosvetový zjazd českých a slovenských priateľov, ktorý má byť v apríli 1990 vo Svätej zemi v Izraeli a kde má byť prítomná aj vládna delegácia Česko-Slovenska na čele s prezidentom pánom Havlom. B Izraeli by som mal dostať aj - vyznamenanie - pre najvzácnejšiu ľudskú dušu v Nitre, ktorej vd'áčim za záchranu svojho života počas 2. svetovej vojny.

Na tie roky nerád spomínam. Bolo to v októbri 1944, keď do nášho bytu na Okánikovej vtrhli dvaja gardisti. Nariadili nám zbalit' asi 20 kg batoh (ostatné z bytu neskôr vyrabovali) a spolu s manželkou som putoval do zhromažďovacieho tábora v Seredi. Manželku, čakajúcu dieťa, odviezli v dobyťcom vagóne do Oswiecimu, mňa 'umiestnili' v baráku miešancov. Transport smrti sme prežili vari len zázrakom. Manželka 5 dní po oslobodení (14. mája 1945) porodila syna Petra. O dva týždne auto červeného kríža nás viezlo z Poľska do Nitry... v júni už AC bojovala o Slovanský Pribinov pohár, ktorý sme vtedy po tretí raz vyhrali.

Spomienky na mladé roky prebúdajú vo mne -píše d'alej M. Zapletal- príjemné pocity. Už ako chlapec som sa upísal futbalu. Starším hráčom (Čulák, Rudo a Vojto Hanák, Fischer, Šlapka, Máčik, Deutsch, Perner, Wendl a ďalšími) som nosieval výstroj, čistil kopačky a robil rôzne podradné veci, len aby som mohol byť s nimi hoci aj 24 hodín denne. Ako 19-ročný som pomáhal ústrednému tajomníkovi AC R. Kulišekovi, po ktorom som neskôr prebral funkciu. A keď sme pripravovali prvý ročník turnaja o Pribinov pohár, zašiel som aj za vtedajším biskupom a neskôr arcibiskupom dr. Kmet'kom, aby nám pomohol. Pomoc prisľúbil, slovo dodržal - dostali sme od cirkvi 80 tisíc korún. To bolo nadšenia, celé mesto a okolie nám vtedy pomáhalo...

Takúto podporu, morálnu i finančnú, si zasluhuje aj nový FC Plastika Nitra, ktorej výsledky pravidelne sledujem aj za mládkou. Ako prvý na Slovensku vykročil správnou, aj keď ťažkou, cestou profesionalizmu. Hrdý som na Moravčička, želim si, aby jemu i ostatným vyšlo všetko dobre na MS v Taliansku, z čoho by mal veľkú radosť aj môj starý priateľ Jožko Vengloš".

Nám nezostáva nič iné, ako sa k želanu pripojiť a M. Zapletalovi zavinšovať pevné zdravie a jasnú myseľ, slovom, takú dobrú formu, ako mu poprial k životnému jubileu náš športový novinár a býv. reportér Štefan Mašlonka, aby sa M. Zapletal o futbal neprestal zaujímať ani v 21. storočí.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu že zemřela naše milá maminka, tchyně, babička a prababička, pani

Pauline Prýmek,

rozená MRENKA, obydli Chicago, Illinois.

Zemřela v neděli 3. června 1990 ráno, ve věku 90 let. Narodena byla ve Strážnici na Moravě -Československo- a v USA žila 70 let.

Pohřeb drahé zesnulé se konal ve středu 6. června 1990 v 11. hodin dopoledne, z pohřebního ústavu Edgar, 10900 SO. Cicero Ave., Oak Lawn, Ill. a odtud na hřbitov Mt. Hope, kde pozůstatky drahé byly zpopelněny.

Zanechává zde:

Henry (Joan) Plíštek, Raymond Ster - synové
Martin (Patricia), Eric (Mary), Andrew, Roy Plíštek - vnuci,
Linda (Mark) Braschler - vnučka a 5 pravnoučat.

Bližší informace na tel. : 708-423-1600

Vzpomínkové oslavy na Českém národním hřbitově.

Jak bylo články a zvláštními oznámkami v místním českém a americkém tisku a na naší nedělní ranní radio relaci oznámeno, konaly se také letos vzpomínkové oslavy v Den zdobení hrobů na Českém národním hřbitově s tradičním průvodem od Českého Domova v pondělí 28. května 1990 dopoledne, tentokrát za nádherného slunečního počasí.

Scházíme se v tento den každý rok, abychom uctili památku amerických chlapců včetně těch československého původu, kteří bojovali a umírali na zemi, ve vzduchu a na moři pro svobodu a demokracii amerického národa. Zvláště letos si uvědomujeme, že to právě byla silná branná moc Spojených Států, která donutila Sovětský Svaz k vyjednávání a vedla nakonec k pádu komunistického režimu a osvobození východo-evropských států a také Československa a k velkým změnám v samotném Rusku.

Pod dojmem těchto událostí měli jsme letos o to větší důvod k projevení úcty a vděčnosti veteránům a bylo to také vidět na hodně větší návštěvě a účasti naší veřejnosti.

Slavnost byla zahájena průvodem pod vlajicemi americkými a československými prapory za zvuku pochodových písní, hraných kapelou p. Masného. Průvod se skládal z celé řady národních bratrských organizací s jejich představiteli, mnozí v barevných uniformách, které dodaly průvodu sváteční ráz. Ubírali jsme se po Pulaski k hlavní vstupní bráně Českého národního hřbitova a pokračovali na hřbitově k pomníku veteránů z občanské války, kde se konaly vlastní obřady.

Program byl zahájen slibem věrnosti americké vlajce, přednesen Davidem Kantorem, žákem české školy Karel Havlíček a zapěním hymen spojenými pěveckými sbory dámským ČSA a mužským Lyra za řízení sbormistra p. Laciny a uvítacím proslovem prezidenta Vojtíka. Českou básničku přednesla Jáša Hradková, také žákyně české školy Karel Havlíček. Kapela p. Masného zahrála několik vlasteneckých písní a pěvecké sbory zazpívaly české a americké písně. Slavnostními řečníky byly br. Alvin Chodora v anglické řeči a s. Věra Rokničová v české řeči. Oba měli krásné, hluboce procítěné projevy a také prodchnuté radostí nad osvobozením Československa a vítězstvím svobody a demokracie nad komunistickým terorem. Obě řeči budou uveřejněny v tomto časopise.

Pak následovaly vojenské obřady, pořádané veterány od Rudolph Tvrdy 2165 VFW a Auxiliary se střeleckou četou v uniformách, řízené bratrem Jerry Mojziskem a zakončené dojemnou večerkou.

"Bohemian Odd Fellow and Rebekah Memorial Association" měli krásný vzpomínkový program v hlavní kapli krematoria s pěknými projevy br. Allen H. Jones, Grand Master, Grand Lodge of Illinois v anglické řeči a sestry Vlasty Matelové, učitelky v české škole T. G. Masaryk, v české řeči. Ředitelský sbor Českého národního hřbitova děkuje všem, kdo nám pomohli s uspořádáním této vzpomínkové oslavy a ovšem všem, kteří se přišli poklonit památce těch chrabrých chlapců, kteří položili životy na oltář vlasti, abychom my mohli žít ve svobodné Americe. Čest jejich památce.

Karel Halaška - tajemník.

Oznámení úmrtí

Oznamujeme svým přátelům a známým smutnou zprávu, že zemřel náš milý tatínek, tchán, dědeček, pradědeček a prapradědeček, pan

JOHN KONVALINKA,

manžel po zemřelé Anna Konvalinka, obydli Chicago, Ill.

Zemřel v neděli 3. června 1990 ve 12. hodin v poledne, ve věku 85 roků. Naroden byl v Čechách. Byl předseda Českého národního sdružení, členem Svazu svobodomyšlných a Spolku pohřbívání žehem. Byl delegátem Českého národního hřbitova a českých svobodomyšlných škol, Klubu spojenců, Řádu Žižkov-Plzeň č. 18 ČSA.

Pohřeb drahého zesnulého se konal ve středu 6. června 1990 v 10. hodin dopoledne z pohřebního ústavu Švec a synové 6227 W. Cermak Rd. Berwyn, Ill. na Český národní hřbitov.

Zanechává zde:

James (Barbara) Konvalinka - syn a snacha, zasn. Libby Kauck - dcera,
6 vnučat, 7 pravnoučat a 3 pra-pravnoučata.

Bližší informace: 708-484-2050 nebo 312-242-2027